

Čeladenský zpravodaj

únor 2021



**Prčkové
z „Krtečkovy“ školky
v kostele u betléma**

**Zpravodajství
z čeladenských
školek na str. 22-29**



6-9 Jak vznikl Růžový zajíc?

Rozhovor o tom, jak se z vystresované manažerky stala spokojená uklízečka



12-21 Vízo, pochvaly a medaile

Fotoreportáž z prvního vysvědčení a zprávy z on-line života základní školy



30-32 Aby chudoby ubývalo...

Poutavý příběh z pera Petra Anderle o založení „dolní“ školy



CHODNÍK, CHODNÍK, CHODNÍK...

Pavol Lukša

Vážený spoluobčané,
paní zima si opravdu letos dala načas, nechala nám ještě starý rok ve starém hávu, ale ten nový zahalila do běloskvoucí nadílky a navrch nám přidala i trochu těch mrazivějších dnů. Nu, ale pak to bylo již jako na houpačce. Ale co, zima nekončí a ještě nám může mnohé předvést, až nám půjde hlava kolem.

JAK JE TO S ODKLÍZENÍM SNĚHU

Chtěl bych tady ještě jednou připomenout, že již dlouhá léta platí pro zimní údržbu následující: Nejdříve je odklizen sníh z přístupových cest ke školám a školkám, pak z náměstí, nikoli proto, že by tady byl obecní úřad, ale proto, že je zde zdravotní středisko, dále cesta k poště a nádraží. Teprve poté je odklizen sníh ze vzdálenějších míst obce. Stejný řád platí pro posyp, takže si nikdo nemůže myslet, že bude upřednostněn. A také si nikdo nemůže myslet, že si koupí chatu či postaví dům na samotě a holt, když pak napadne sníh, je nešťastný z toho, že tam ještě nebylo prohrnuto či posypáno. Stejně tak nehoníme traktory zbytečně, pokud trvale sněží, ale poté, až sněžení přestane, jinak by to nemělo význam. Navíc někteří bydlí v chatovištích a i když tam mají trvalá bydliště, pořád je to v zónách rekreačních a ty nikdo nikdy neudržoval, a proto je obec udržuje, až už není do čeho tzv. píchnout. Omlouvám se, ale každý člověk viděl, v jaké lokalitě si kupuje chatu či staví dům, odvozuji to dle toho, že jste si sami svobodně tyto nemovitosti či pozemky vybrali.

No a na druhou stranu, venkov není ničím zvláštním oproti jiným místům. I tady se střídají čtyři roční období, kde tři jsou prima a to čtvrté zima je jednou tak a po druhé onak, takže prosím nehlákejme na sebe do telefonu, ale mějme na paměti, že žijeme tam, kde se každý z nás žít rozhodl svobodně a dobrovolně s tím, že holt v tom jednom ročním období je vládkyní paní zima a je jí úplně jedno, kdo jsme a kde žijeme. Navíc když v noci na polštářích spokojeně odfukující sníme své sny, mějme na paměti, že venku v těch traktorech celé noci sedí lidé, ne roboti, kteří si zaslouží spíše naše poděkování než nadávky.

KOHOUT MAURICE

Koneckonců, když už tady píšu o venkovu, nikdy by mne ani ve snu nenapadlo, kam až může zajít kokrhání kohouta. Může zajít tak daleko, že někde musí přijímat zákony o ochraně zvuků a pachů venkova. Ne, svět se nezbláznil, zbláznili se jen někteří.

Ve Francii 21. ledna letošního roku i druhá komora parlamentu schválila zákon o ochraně zvuků a pachů venkova. Chránit bude kohoutí kokrhání, hlučný cvrkot cikád, kvákání žab i pach hnoje, který se line ze stájí. Normu poslanci navrhli v reakci na několik soudních sporů z minulých let, které vedli rekreanti či přistěhovalci z měst s původními obyvateli francouzského venkova.

Zákon na ochranu „smyslového dědictví“ francouzského venkova schválila dolní komora parlamentu již loni v lednu. Po roce jej podpořili také senátoři, a zákon tak může vstoupit v platnost. Podle státního tajemníka pro rozvoj venkova pomůže zákon ochránit francouzský venkov. Lidé totiž budou muset přijmout skutečnost, že se životem na venkově jsou spojené i „určité nepříjemnosti“.

Senátní zpravodaj tohoto zákona uvedl, že zákon by měl mimo jiné pomoci zástupcům místních samospráv při vzdělávání a řešení sousedských sporů. Největší pozornosti se dostalo kauze kohouta Maurice. Ranní kokrhání tohoto kohouta z ostrova Orleón rušilo pár penzistů při pobytu na jejich venkovském sídle. Obrátili se proto na soud. Ten však předloni rozhodl, že Maurice smí dál kokrhát. A já jen doplním, že psi štěkat, krávy bučet a kočky mňoukat. Ano, to je zkratka venkov, tady žijeme a tady si musíme zvykat, že když pustím svého psa skotačit či kálet na loukách, tak ty mají svého vlastníka a pokud jimi nejsme, měli bychom vědět, kde je naše, ale i pejskovo místo.

To není o tom, že bych chtěl někoho poučovat, to je přesně o tom, co vyjádřil francouzský soud. Že život na vesnici je krásný, ale jsou s tím spojené i určité nepříjemnosti, se kterými se musíme sžít dříve, než někdy zloba sežere nás.

Jako každý rok byste se v únorovém zpravodaji setkali s hodnocením našeho tradičního obecního plesu, v tom letošním ale po deseti letech není psát o čem. Nouzový stav a COVID 19 nám plesání letos v lednu neumožnil. Věřím, že pokud to situace dovolí, uspořádáme obecní ples v květnu, jak tomu bylo koneckonců v roce 2010 v naší nové sportovní hale. Věřím, že ples proběhne a že ani sponzoři se k nám neotočí zády.

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘI KRÁLE

Rád bych také poděkoval všem, kteří přispěli při Tříkrálové sbírce, ať již do tradičních pokladniček v našem kostele nebo online. I když Vám nemohli naši malí i velcí koledníci zazpívat koledy osobně, tak za finanční dary potřebným si Vám všem dovoluji z celého srdce poděkovat jejich jménem.

DALŠÍ DÍL „CHODNÍKOVÉHO“ SERIÁLU

V lednovém čísle jsem napsal, že se střídavými úspěchy se daří projednávat vstupy na pozemky za účelem vybudování chodníku směr Horní Čeladná, že pouze hypoteticky spekulují, že za neumožnění vstupu na pozemky mohou být změny územního plánu, cena, ale i jistá omezení pro napojení některých parcel na místní komunikace, které nejsou stavěny na těžkou techniku. A ejhle, aniž stačil zpravodaj zaschnout ještě v tiskárně, přišly první dopisy a e-maily, které ukázaly, že to spekulace nebyly.

Celá trasa chodníku je rozdělena na tři etapy. S přehlednou tabulkou s výsledky jednání s vlastníky pozemků, včetně jejich dopisů a e-mailů na první etapě – tedy v úseku od Zámečku po AT stanici nad Památkem Kaluse – budete seznámeni v příštím vydání zpravodaje.

Omlouvám se, jestli se budu opakovat, ale rád bych opět připomněl, že jde o veřejně prospěšnou stavbu – výstavbu chodníku směr Podolánky, tedy o stavbu ve veřejném zájmu, nikoli o stavbu komerční.

Při budování předchozích etap chodníku obec vždy splnila reálné požadavky občanů, ale nemůžeme si dovolit nikomu dávat ani 1000 Kč za m2, což je dnes s oblibou částka ukrytá za slovní spojení „tržní cena“, ale ani se nenecháme zatáhnout do hry typu „když mi nepovolíte napojení mého developerského projektu na stávající komunikaci, nepustím vás přes své pozemky s chodníkem“. Je docela naivní si myslet, že obec se tohoto způsobu jednání zalekne či před tímto způsobem jednání ohne svoje záda.

Jednak zastupitelstvo schválilo podmínky výkupu pozemků a mantinely, ve kterých se pracovníci úřadu včetně uvolněných zastupitelů mohou pohybovat, ne se nechat tlačit do kouta. A zároveň veškeré náklady na vybudování této veřejně prospěšné stavby nese obec na svých bedrech a jediný „zisk“, který si od toho slibuje spolu s veřejností, je bezpečnost nejen chodců, ale všech účastníků silničního provozu.

Výsledkem vyjednávání s vlastníky pozemků může být maximálně několikaleť zpoždění nebo ke škodě všech občanů a návštěvníků obce úplné zastavení všech

prací vedoucích k získání stavebního povolení pro toto chodníkové těleso.

VÝZNAMNÉ ÚNOROVÉ DNY

Měsíc únor bude také bohatý na události, které si můžeme připomínat i v této nelehké době nejen v našich domovech, ale i v našem kostele sv. Jana Nepomuckého.

Již v úterý **2. února** slavíme svátek uvezení Páně do chrámu (Hromnice) – připomíná nám událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu. V chrámě pak stařec a prorok Simeon nazval Ježíše „světlem k osvícení pohanů“. Tento svátek je doprovázen žehnáním svící. Lidový název „hromnice“ vznikl právě kvůli těmto svícím, které se rozsvěcovaly při modlitbě „v temných chvílích života“, např. i při bouři. Tento den je také dnem zasvěcených osob mnichů, řeholníků, řádových sester apod.

Ve čtvrtek **4. února** si připomínáme Den boje proti rakovině. Tato velmi závažná a častá nemoc má velmi mnoho příčin, jak propuká, ale také nám ukazuje, že mnohdy máme zdraví a předcházení této nemoci nejen v genech, ale i ve svých rukou a životech, jaké žijeme. Právě Pařížská charta práv onkologických pacientů vznikla s cílem zlepšení nejen samotné léčby rakoviny, ale také proto, aby přispěla ke zlepšení výzkumu nádorových onemocnění.

Na čtvrtek **11. února** připadá Den nemocných, který je zároveň dnem svátku Panny Marie Lurdské a je památným dnem, již více než 150 let. V roce 1858 se zjevila Panna Maria v Lurdech a uzdravila chudou a nemocnou 14letou dívku. Od té doby jsou Lurdy symbolem uzdravení. Tento den nám má zároveň připomínat, že jsou lidé, kteří jsou nemocní a trpí – což je zvláště aktuální v dnešní nelehké době pandemie COVIDU 19. Světový den byl vyhlášen roku 1993 z podnětu papeže Jana Pavla II.

Ve středu **17. února** zahájíme postní dobu Popeleční středou, která společně s Velkým pátkem patří ke dvěma dnům přísného postu a je připomínkou pomíjivosti pozemského života. Následuje čtyřicetidenní půst spolu se šesti nedělemi. Popeleční středou začínají přípravy na Velikonoce, jež jsou spjaty s oslavou vzkříšení Ježíše Krista. Půst skončí

28. března Květnou nedělí, kdy začíná svatý týden před Velikonocemi. Květná neděle připomíná Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma.

Sobota 20. února je Světovým dnem sociální spravedlnosti. Měl by nám připomínat, že základními hodnotami, na kterých tento naše společnost staví, jsou svoboda, solidarita a rovnost. Tato slova by měla znamenat naprostý základ hodnot každé společnosti, ale dobře víme, že ne všude ve světě se stala také samozřejmou součástí života společnosti.

21. únor se stal Mezinárodním dnem boje proti kolonialismu. Je zároveň připomínkou a výročí povstání námořníků z Bombaje proti britské koloniální nadvládě. Tento mezinárodní den se slaví díky skautské mládeži ze zemí jihovýchodní Asie.

21. únor je také Mezinárodním dnem mateřského jazyka. Na světě se mluví mnoha tisíci jazyky a pro určité skupiny lidí jsou to jazyky mateřské. Mnoha jazykům přitom hrozí zánik. Řekneme si, když tímto jazykem mluví jen úzká skupina lidí, některé nemají ani písemnou podobu, tak se přeci nic nestane, ale v každém jazyce najdeme také jedinečné zkušenosti, znalosti prostředí, vlivů počasí, mytologie či počítání nebo vnímání času. To jsou pro nás všechny obohacující informace, které činí lidstvo vzdělanějším a jde o velmi vzácné dědictví.

22. února si připomeneme Evropský den obětí (Evropský den zločinu). Tento den nám připomíná, kolik z nás se už stalo obětí trestného činu, má nám pomoci zvýšit povědomí o možné pomoci a podpoře obětem i jejich blízkým, které obvykle tato situace též zasáhne, i když nepřímo. Za vyhlášením tohoto mezinárodního dne stojí podpis Charty práv obětí z Velké Británie. V České republice se v této souvislosti setkáváme s organizací Bílý kruh bezpečí.

Přeji Vám všem prožití únorových dnů hlavně v klidu, ve zdraví a pod Boží ochranou.

Leol *faber*

OČKOVÁNÍ V ČELADNÉ

Rádi bychom Vás informovali, že se pro naše pacienty intenzivně snažíme zajistit očkování proti nemoci COVID-19.

Bohužel v této chvíli se informace z krajů mění každým dnem a my nejsme schopni s určitostí říct, kdy vakcína dorazí a my tak budeme moci začít s očkováním.

Ve spolupráci s obcí Čeladná máme připravený logistický plán očkování, který jsme schopni ihned po obdržení vakcíny realizovat.

Jakmile bude možno začít očkovat, neprodleně Vás budeme informovat telefonicky nebo vývěskou na vchodových dveřích obecního úřadu.

Rádi bychom Vás také informovali, že v naší ordinaci nabízíme antigenní testování a stanovení protilátek proti COVID-19 přístrojem iCHROMA.

MUDr. Lucie Navrátilová
Obvodák z Čeladné s.r.o.

PODĚKOVÁNÍ ZA DALŠÍ DODÁVKU ROUŠEK

Rádi bychom poděkovali paní Mazurové z Čeladné, která předala obci další balík ručně vyrobených roušek. Moc si toho vážíme a za nezištnou pomoc moc děkujeme.

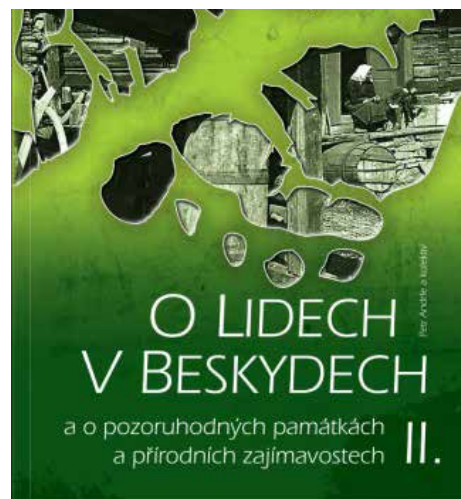
Věra Golová, místostarostka

CENA ZA KŘÍŽOVKU

Vzhledem k platným omezením jsme na nějaký čas přerušili vydávání odměn výhercům křížovek (nově si je mohou vylosovat šťastlivci vyzvednout v úředních hodinách na OÚ). Poté, co jsme vydávání odměn obnovili, nám přišel e-mail od jedné z výherkyň:

Včera jsem si vyzvedla svoji výhru v sekretariátu na OÚ v Čeladné. Kniha je opravdu krásná! Od rána ji nedá manžel z ruky tak doufám, že se na mne v dohledné době také dostane. Moc Vám za ni děkuji a hlavně panu Petru Anderlemu za mimořádně vydařené popsání historie regionu.

Jana Pilařová



NOVOROČNÍ POSELSTVÍ LAŠSKÉHO KRÁLE

Kvůli koronaviru se Laši poslední den roku 2020 nedočkali setkání se svým lašským králem Zdeňou Vilušem I. na lašském Řipu – Čupku, a tak si mnozí vyslechli jeho poselství on-line. Jaké povzbuzení letělo od „hlavy Lachů“ do světa?



„Zdravím celý velký lašský národ na Moravě, ve Slezsku, na Kysucach, v Haliči, v Praze a aji na tym celým Božím světě!

Po dvanáctý raz se nělučíme ze starym rokem na lašským Řipu, bo zla pandemia teho koronavirusa nas hromsky vsecky zasahla. Cely Boží svjet je v ohroženju, nikiho to bestyjtvo něšetřý. Virus se něvybira, je mu jedno esli stě nalevo, či napravo, esli stě z Evropy, Azyje, Afryky, Ameriky, Australije, esli stě chudi, či bohati. Temu se chraňtě, očkujtě se, posluchajtě vrchnost, chovajtě se zodpovědně, ať se z teho marasa brzo dostaněm, ať se zas ve zdravi sejděm na Čupku, na Radhošťu, na vlastivjednych vyšlapach, či indě...

Dvanacta hodina našeho středoevropského časa odbila, to znači, že Novy rok začina pro vsecky Lachy svjeta! Na stary nic moc vydařeny rok se doma truňkem čistym, palenym přypijtě, ať ho z pamjeti vymažem.

Ten Novy rok 2021 fajnym lašským liguerem s tatarčokem přivítajme, by nam po celý rok šmakovalo, zdravi služilo a sila hromska v nas furt byla!

Tuž vam vseckym vinšuju hromady štěstí, pohody a Božího požehnání! Zdrav, ať služí!”

Zdroj: www.lassko.eu

Tříkrálová sbírka: zatím 21.789 Kč!

Letošní Tříkrálová sbírka probíhá (ostatně jako všechno) jinak, než jsme byli zvyklí. Koledníci se nemohli vypravit do vašich domovů a všechno běží hlavně on-line, přesto jsme měli i v Čeladné tři kasičky. Dvě byly v kostele a jedna v restauraci na Opálené u výdejního okénka.

Přes všechna tato omezení se v lednu podařila vybrat krásná částka, téměř polovina toho, co před rokem: 21.789 korun!

Charita ČR sbírku prodloužila, aby

mohli přispět i ti, kteří koledníky marně vyhlíželi doma. Přispět můžete několika způsoby, podrobný návod přinášíme na poslední straně zpravodaje.

red



KNIHOVNA: bezkontaktní půjčování funguje

Čeladenská knihovna aktuálně funguje v režimu „bezkontaktní půjčování“. Čtenáři si můžou knihy vybrat z našeho katalogu na webových stránkách knihovny nebo vybereme knihy spolu telefonicky. Požadované tituly poté připravím a v domluvený čas si je může čtenář vyzvednout u vstupních dveří knihovny, současně taky přeberu knihy k vrácení.

KONTAKTY PRO OBJEDNÁNÍ KNIH

Telefonicky: 558 684 400

E-mailem: ic@celadna.cz

On-line katalog: www.knihovnaceladna.cz



PROVOZNÍ DOBA

Po – Pá 9:00 – 15:00 (nebo po domluvě)
So, Ne zavřeno

Dana Kosňovská

DALŠÍ PŘÍSPĚVEK DO NOVOROČNÍ ANKETY

IRENA ŠTEFKOVÁ: Vzpomínky na volejbal a těšení na jaro bez koronaviru



1. Jaká je vaše pozitivní vzpomínka na rok 2020?

Moje vzpomínka, a doufám, že i dalších mých kamarádů, je z příprav na mezinárodní volejbalový turnaj v Zubrohlavě. Bylo to fajn, jak jsme se chystali, chodili na tréninky (které se svolávaly vždy na rychlo) a pak odjeli na turnaj, který jsme zvládli na jedničku. Teď se občas potkáme a popřejeme si hlavně zdraví a těšíme se, že se zase sejdeme a zajdeme si třeba zas na nějaký ten výlet.

2. Co plánujete a na co se těšíte v roce 2021?

Pro rok 2021 si moc přeji, ať ten covid zmizí, ať se zas můžeme potkat, obejmout a zasmát.

Taky se moc těším na jaro, na zahradu a doufám, že zas uchovám nějakou drůbež.

A taky si přeji, aby se nám všem vrátilo to, co si každý přeje podle svého. To přeji ze srdce všem.

Irena Štefková, „doručovatelka dobrých zpráv“ v Čeladenském zpravodaji

Obec musí letos vyřešit, jak budou lidé platit za odpad

Schválená změna v odpadovém hospodářství letos přinese dilema i pro obec. Ta musí rozhodnout, jaký typ zpoplatnění směsného komunálního odpadu od příštího roku použije.

„Máme dvě možnosti. Bud zachovat stávající systém, tedy zpoplatnění každé osoby, respektive rekreačního objektu, nebo nastavit poplatky podle produkce odpadu,“ vysvětlil starosta Pavol Lukša.

V první variantě, tedy při zachování současného systému platby za osobu či chatu, umožňuje nový zákon zvýšit roční poplatek z dnešní maximální sazby 1000 Kč na 1200 Kč.

V případě druhé varianty, zjednodušeně pojmenované „zaplať, kolik vyhodíš“, je plátcem majitel nemovitosti a platba

se rozpočítává za jednotlivé občany, kteří v domě bydlí. Počítat se může podle hmotnosti nebo objemu, tedy počtu svozů. Zároveň je nastaven minimální základ na každého občana, aby se nikdo nemohl vymlouvat, že žádný odpad neprodukuje.

V rámci nové legislativy musí obec navíc splnit přísná pravidla pro třídění odpadů. Do roku 2025 musí činit podíl recyklovatelných složek 60 %, v roce 2035 to bude už 70 %.

red



OBCENÍ POPLATKY V ROCE 2021

Sazba poplatku za odpad na rok 2021 činí 540 Kč za osobu nebo rekreační objekt, případně byt bez trvalé přihlášky. Platba se nevztahuje na osoby nad 65 let, ty obec svou vyhláškou od platby osvobodila. Poplatek za psa zůstává stejný jako vloni, tj. 150 Kč za jednoho psa.

Poplatky je třeba uhradit do 31. května, nejlépe bezhotovostním bankovním převodem na účet 3029781/0100, s tradičním variabilním symbolem. Pokud variabilní symbol neznáte, napište si o něj na e-mail uctarna2@celadna.cz.

Podrobné informace o obecních poplatcích zveřejníme v některém z příštích čísel zpravodaje tak, abyste měli dost času vše v klidu uhradit.

Nové „třikoše“ v horských lokalitách

České a moravské hory zaplavily davy návštěvníků a turistů. Bohužel například v Krkonoších a Beskydech po některých zůstává velké množství odpadu odhozené mimo kontejnery a koše. To i přesto, že lidé mohou v mnoha horských střediscích odpady nově třídit do speciálních třikošů přistavených u parkovišť, výchozích míst na túry nebo u výdejních okének.

Desítky designových „třikošů“ doplnily v horských resortech síť tradičních velkých barevných kontejnerů na třídění odpadů. Menší speciální koše na plasty, papír a směsný odpad jsou díky projektu společnosti EKO-KOM s názvem Třídíme na sněhu umístěny přesně tam, kde vzniká odpad z obalů, ale kam se zároveň nedostanou těžká svozová auta. Tříděný odpad z třikošů je svážen ve spolupráci s lyžařskými areály například skútry nebo rolbami.

Třikoše mají samy o sobě motivovat ke třídění odpadů, protože jsou téměř celé včetně výplňových pytlů vyrobeny z recyklovaných plastů. Jejich patentovaná konstrukce je navíc vyrobena tak, aby odolala náročným zimním horským klimatickým podmínkám.

V našem regionu najdete třikoše zatím v Bílé a ve Velkých Karlovicích.

red



ZABEZPEČTE SVÉ DOMOVY!

Chraňte majetek svůj i svých sousedů... K eliminaci majetkové trestné činnosti připomínáme, jak můžete předejít nechtěnému a nezákonnému vniknutí do vašeho obydlí.

Jak zodpovědně přistupovat k základním organizačním opatřením, která nevyžadují žádné finanční náklady?

- Pokud odcházíte z domu, a nemusí se nutně jednat o dlouhodobou záležitost, ujistěte se, že jsou všechna okna uzavřena a uzamkněte všechny vstupní dveře. Klíče neschovávejte do květináče nebo pod rohožku. Doporučujeme uzamykání dveří nebo mít tyto opatřeny tzv. kouli, i když se doma nacházíte. Policie ČR řešila případy, kdy pachatel odcizil věci z domu i v přítomnosti obyvatel.
- V okolí domu nenechávejte žádné pohozené předměty, které by mohl pachatel použít k nezákonnému vniknutí do obydlí (žebřík, nářadí aj.). Nevytvářejte pachatelům podmínky k vloupání.
- Významné může být i kvalitní osvětlení před objektem, což může v některých případech potencionálního pachatele odradit. Hustý porost před vstupními dveřmi nebo v blízkosti zdí naopak umožní pachateli pracovat skrytě.
- Před cizími lidmi se zbytečně nechlubte, jak moc cenné věci vlastníte. Pakliže vlastníte cenné věci, zvažte možnost zabudovaného trezoru nebo si cennosti uložte do bankovního sejfů. Pořídte fotografie cenností a poznamenejte si sériová čísla.
- Pokud se přece jen stane, že Vám pachatel vnikne do rodinného domu, ihned volejte linku 158. Určitě není rozumné do domu vstupovat, pachatel se může nacházet stále v objektu. Rovněž můžete znehodnotit důležité stopy, které jsou nezbytné při následném vyšetřování.
- Při déletrvající nepřítomnosti (aktuálně např. jarní prázdninový pobyt ve vašich rekreačních objektech) požádejte rodinného příslušníka nebo souseda, kterému důvěřujete, aby občas vybral poštovní schránku, pozaléval květiny, vytáhl rolety nebo žaluzie. Vzbudíte dojem, že byt není opuštěný. Dnes si lze již opatřit cenově dostupné digitální spínací hodiny, které v nastavených intervalech rozsvítí světla, televizi, rádio apod. O svém odjezdu se zbytečně nikomu nesvěřujte a už vůbec ne na sociálních sítích. Pachatelé jsou čím dál více sofistikovanější a z fotografií umístěných na internetu získají informace o cennostech, které v domě nebo bytě máte a samozřejmě i orientaci v prostoru jim mnohé usnadní.

Více také na www.stopvloupání.cz.

por. Bc. Martina Jabloňská
komisař oddělení prevence
Krajské ředitelství policie MSK

Majitelka úklidové firmy Růžový zajíc Dagmar Gavron: Z vystresované manažerky šťastnou uklízečkou

Skvělé místo v prestižní firmě, slušný plat, který chodil pravidelně ve stejný den na účet. Třináct let budovaná jistota, kterou dnes mnozí považují za základ. Dagmar Gavron ale ze dne na den tuto jistotu opustila. V rozhovoru pro Čeladenský zpravodaj popisuje, jak se to přihodilo, proč se stala „uklízečkou“ a proč ji nová práce, kde musí usilovat o své zákazníky ze dne na den, tolik naplňuje.

Ještě před půl rokem jste měla pevné místo ve velké korporátní společnosti, dnes máte svou malou firmu a jezdíte uklízet lidem. Jak se to přihodilo?

Vlastně docela jednoduše. Jednoho dne za mnou přišla šéfka a to už jsem tušila, co bude následovat. „Dagmar, tak co, kolik jste toho udělala? Dobré, dobré... ale je potřeba to zvýšit, uděláme nový plán.“ Dříve mi tyhle věty přišly fajn, byla jsem ráda, že se mám čeho držet, že to má nějakou formu a cíl. Ale tentokrát jsem doslova vyprskla: „A dost – tady končím!“

Měla jste to nějak předem naplánované?

Vůbec ne. Já často jednám dost emotivně, a když se ve mně něco nakumuluje, tak to musí ven. Ale je fakt, že vnitřně to už ve mně zrálo delší dobu. Firma pořád zvyšovala své nároky na zaměstnance a to mě začalo škrtit. Víš, že pracuješ dobře, ale pořád slyšíš: Je to málo, dělej ještě víc, přidej! V takové atmosféře jsem měsíc po měsíci ztrácela svůj duševní klid. Říkala jsem si doslova: „Mamka mě přece neporodila, aby po mě denně někdo řval...“

ČLOVĚK MÁ MOŽNOST VOLBY

Proč to přišlo? Neplnila jste plány?

Naopak, myslím, že můžu s klidem říct, že jsem patřila k nejlepším. Lidi, kteří někdy pracovali ve velké korporátní firmě, to dobře znají. Když plníte plán, je třeba ho zvýšit. Takže když jedete ráno do práce, už to není o radosti, ale spíš o bolení žaludku. Skoro mě to převálcovalo a nebyla jsem daleko od toho, abych ten systém přijala. Abych si říkala, že jet do práce vystresovaný je normální. A to mě najednou vyděsilo, ale nevěděla jsem, jak z toho ven. Teprve po tom „bouchnutí do stolu“ jsem si uvědomila, že člověk má možnost volby.

A tak jste se ze dne na den stala podnikatelkou, která nemusí nic řešit a je v pohodě? Je to takhle jednoduché?

(směje se) Musím přiznat, že pocit úlevy se nedostavil. Když pátý den sedíš doma na zadku a uvědomíš si, že za dva týdny máš platit nájem, pojištění a spoustu dalších poplatků... Hodila jsem se do klidu a říkám si

– co teď? Přece nepůjdu do dalšího korporátu, to by bylo z bláta do louže. V tom přišel nápad: Co zkusit služby lidem? A zrovna úklid mě napadl jako první.

BOMBA ŠTĚSTÍ

Jak se z obchodnice stane uklízečka?

Začala jsem si zjišťovat informace, kdo kde uklízí, jaké jsou v oboru firmy, jak to dělají, co používají... Stal se z toho pro mě takový velký šťastný adrenalin, kdy jsem neviděla vpravo vlevo. A najednou do sebe začaly zapadat i všechny mé dřívější zkušenosti – od toho, jak mě jako malou cepovala maminka při úklidu až po lidi, kteří mi mohli pomoci. Vzpomněla jsem si na klientku, která prodává čistící chemii a na spoustu dalších lidí – se všema jsem měla dobré vztahy a všem jsem mohla v klidu zavolat. Už ne jako zaměstnanec korporátní firmy, ale sama za sebe. A to bylo něco neskutečného, protože v korporátu musí člověk splňovat spoustu věcí a chovat se podle firemních pravidel, ale teď jsem mohla mluvit jen za sebe.

V tom je nějaký velký rozdíl?

Pro mě to byla další bomba štěstí – to rozhodnutí v kombinaci s tím, že si člověk dělá to, co chce, a že může být sám za sebe. Spojení duše, vnitřního já, s tím, že co řeknu, co udělám a jak se rozhodnu, je jen na mně. Byl to takový láskyplný proces plný štěstí, radosti a vnitřního klidu. Najednou jsem si připadala, že žiju mnohem více než předtím v korporátu. Tam je člověk ošálený známosti společností, zajímavými akcemi a schůzkami, ale teď vidím, že to bylo jenom pozlátko.

Jak to bralo vaše okolí? Netukali si na čelo, proč jste opustila prestižní pozici a šla uklízet?

Zvláštní bylo, když jsem pozorovala své – dnes už bývalé – kolegy. Když jsem ten odchod ohlásila, všichni se divili: Jsi tady jedna z nejzkušenějších, historický zaměstnanec – tak proč odcházíš? Seběhli se a říkali, není to škoda?





Dagmar se zaměřuje na manuální čištění běžných i kožených sedaček. Zvlášť u těch kožených je to velká třífázová alchymie: „Po kvalitní chemii následuje voda a pak impregnace NANO technologií. Sedačky vypadají jako nové a krásně voní...“

Co jste jim odpovíděla?

Nebolí tě břicho, když jedeš do práce nebo když nesplníš plán? Vidíš to, a já už jsem jinde. Od některých jsem cítila i takový obdiv, byli šťastní za mě, protože věděli, že kromě těch peněz jsem o nic nepřišla.

A co rodina, přátelé?

Všichni sledovali, jak jsem si v posledních měsících na atmosféru ve firmě stěžovala, a říkali mi, že tam jednou zkolabuju. Takže vlastně byli rádi, že jsem odešla. Že pro mě nejsou hlavní materiální věci, mnohem důležitější je lidství a přirozenost.

PRVNÍ ZÁKAZNÍK

Když jste pobrala všechny odborné informace a nakoupila si vybavení, byl čas pustit se do práce.

Vzpomínáte si na prvního zákazníka?

Vzpomínám a nikdy nezapomenu – byla to strašná prča. Na začátku máte nějakou vizi, ale pořád zkoušíte, co bude to pravé – a to je právě nádherné, že nemáte mantinely a můžete si vybírat, jestli budete vytírat podlahy nebo dělat tisíc jiných věcí. Dala jsem na rady přátel a snažila jsem se působit, že mám větší firmu, která dokáže cokoliv. Kamarádka mi poslala odkaz na inzerát, že majitel známé společnosti z Frýdku hledá firmu na vytírání velkých ploch, dva a půl tisíce metrů čtverečních. Vůbec jsem si nedokázala představit, kolik to je, ale říkala jsem si, že do začátku by to mohlo být fajn. A tak jsem tam jela. Když

mi ukázali ty obrovské prostory, věděla jsem, že na to nemám. Ale musela jsem se z toho nějak vykrotit a zároveň zanechat dojem (směje se), tak jsem jim řekla: „Víte, já takhle nepracuju, jsem spíš detailér. Mohla bych vám poslat svoje holky, které by to zvládly, ale mám je zrovna na stavbách.“ To byla poslední věta, než jsem za sebou zavřela dveře a dostala záchvat smíchu... Vůbec nevím, jak mě ta odpověď napadla, slovo detailér jsem nikdy dříve nepoužila.

„Zásadní je nebát se rozhodnutí, nebát se přát si v životě pro sebe to hezké, ztotožnit se s tím a pak už si jen počkat, protože neexistuje žádný lepší a horší čas na to být sám sebou. Nejhorší je myslet si, že něco nemůžete, protože... Mantinely pro to, co chceme, nebo co neděláme, si vytváříme sami.“

A pak přišel druhý zákazník?

Možná mi to neuvěříte, ale byl to majitel stejné firmy. Asi všechno pochopil – nebo je to tím, že pozitivní energie se prostě šíří – a za pár dní mi napsal, jestli bych mu nepřišla uklidit byt.

Tentokrát už to dopadlo lépe?

Pamatuji si jako dnes ten pocit, když mi

dal klíče od svého bytu – to je nádherné a neskutečné, když vám někdo cizí důvěřuje a předá klíče. Měla jsem nakoupené stroje a všechno vybavení, byt jsem mu uklidila naprosto dokonale a od té doby k němu chodím uklízet pravidelně.

Když jste pak přijímala další zakázky, nebála jste se jako „začátečnice“, co vás čeká?

Je fakt, že hodně přátel mě varovalo – dej si pozor, bude to tragédie, lidi jsou špinavci. To by mi až tak nevadilo, byla jsem připravená uklidit všechno a říkala jsem si – když přijdu do velkého nepořádku, bude lépe vidět ta proměna. Ale s odstupem času musím říct, že si mě objednávají strašně fajn lidi, u kterých je radost uklízet.

JAK SE REKVALIFIKOVAT NA UKLÍZEČKU

Dříve jste chodila k zákazníkům do kanceláří nabízet marketingové plány, teď uklízíte lidem domy a byty. To je tak jednoduché, začít uklízet jako profík? Nebo jste puntičkářka

a trénovala jste si to doma?

Rozhodně nemůžu říct, že bych doma litala s hadříčkem a leštila každý flíček. Pořádek mám ráda, ale ne že bych měla všechno vypí-glované. Doma jsem spíš na takový ten povrchový pořádek, třeba sedačku přerovná desetkrát, protože mi vadí rozházené polštáře.

Ale lidem se asi váš úklid líbí, když si vás objednávají. Tak kde se to ve vás vzalo?

Mám tvrdou školu od maminky, která mě učila uklízet už od mala. Když jsem vysávala pokoj a mamka tam našla jediný chlup, musela jsem jet nanovo. Takže dobře vím, jak to má vypadat, včetně všech detailů. Že se třeba musí na oknech udělat rohy, neexistuje, aby tam zůstaly. Maminčina drezůra se vyplatila (smích).

Holčičí vysávání je asi přece jen trochu jiné než profesionální úklid. Musela jste si vytvořit nějaký systém?

Hned jsem narazila na první problém: Když jsem začala uklízet, tak jsem všechno udělala centimetr po centimetru. Třeba když jsem viděla vodní kámen, byla jsem na to připravená, takže koupelna s vodním kamenem a mastnotou se najednou leskla jako nová, vyčistila jsem sedačky, prostě nádhera. Lidi byli nadšení, ale říkali: „My jsme nečekali, že tady budete tak dlouho...“ Vysvětlovala jsem, že nejsem pomalá, ale důkladná... A zákazníci mě svou odpovědí naštěstí uklidnili: „Nestěžujeme si, naopak jsme nadšení. Paní, která k nám chodila dříve, strávila v bytě hodinu oproti vašim čtyřem, ale je pravda, že jen vytřela a něco málo uklidila, a my tady teď máme srovnané ponožky...“

Takže jste si nastavila „systém Dagmar“.

Pochopila jsem, že si můžu vybrat ze dvou variant, a já si vybrala tu důkladnější. Přivedl mě k tomu rozhovor s kamarádkou. Zeptala se mě: „Jak uklízíš?“ No, lidi říkají, že až moc pečlivě, ale zdá se, že se jim to líbí. A ona mi to potvrdila: „Přesně tohle bych potřebovala. Chodí mi domů paní, ale moc tomu nedá. Já bych chtěla, že když vidí třeba rozházené hračky, tak ať je taky srovná. Radši si připlatím, ale když přijdu domů, tak chci mít pocit, že jsem přišla do království.“ To mě přesvědčilo, že ta moje varianta je správná. Když skončím, všechno se musí lesknout.

Když přijдете k někomu domů a jste tam sama, sednete si třeba do sedačky a rozhlížíte se, jak to tam vypadá? Musíte navštěvovat spoustu krásných domů a bytů...

Takhle to v sobě nemám. Když uklízím, tak se soustředím. Nevadí mi, když tam někdo je, ale ruší mě, když si se mnou chce povídat. Přijdu, rozhlédnu se, ale jinak než návštěva. Hned vidím – aha, tady je vodní kámen, tady je špinavý záchod, tady bude něco třeba udělat s tou sedačkou... Takže vypnu, naběhnu a jedu. Zrovna před pár dny jsem si to uvědomila v jednom bytě, který uklízím už několik měsíců a teprve teď jsem objevila, že mají na zdi krásné fotky.

KOLIK STOJÍ ÚKLID

Kolik vlastně takový úklid stojí?

Za hodinu si účtuji tři stovky, ale teď jsem trochu změnila strategii.

Zdražujete?

To ne, ale postupem času jsem zjistila, že běžný úklid je hodně časově náročný a já si nemůžu dovolit utržit patnáct stovek za den, protože mám spoustu nákladů na stroje, čisticí prostředky... Takže se teď víc zaměřuji na čištění sedaček a kompletní úklid dělám jen u stálých klientů, nebo když mám třeba volněji. Teď to můžu střídat, protože čištění sedaček je dost fyzicky náročné, takže u klasického úklidu si vlastně trochu odpočinu.

Jak jste přišla na sedačky?

Zjistila jsem, že se na to moc firem nezaměřuje. Nechtěla jsem se upírat jen na jednu službu – ne proto, že kdyby úklid tolik nešel, tak abych měla nějakou alternativu, tak jsem neuvažovala – ale chtěla jsem lidem nabídnout více možností. Začalo to čištěním látkových sedaček, pak jsem k tomu přidala auta, kožené sedačky a taky broušení nerezů.

To je vaše další služba?

Úplně jsem se objevila ve vrtačkách a olejích a začala jsem leštit nerezové dřezy. Takže když uklízím byt, v rámci služby vy-

„Mít se dobře a být spokojená neznamena se za tím za každou cenu hnát, ale uvědomit si to...“

leštím za příplatek dřez. Spousta lidí to přivítá – skoro každý má nerezové dřezy, které jsou přirozeně obité... Tak tam na hodinku naběhnu, udělám si přípravu, namíchám pasty, připravím kotouče s brusným papírem, a dřez je najednou jako nový.

Ještě k těm sedačkám – to dnes přece nabízí spousta firem. Dokonce je dost podomních prodejců, které nabízejí různé zázračné stroje.

...samozřejmě za mnohonásobně vyšší cenu. Takový stroj se navíc běžnému člověku nevyplatí, stačí si nechat sedačku pořádně vyčistit, pak to vydrží hodně dlouho. Ale nesmíte vzít první nabídku, protože spousta firem čistí jen povrchně, přitom je to docela věda. Já čistím sedačky třířázově – párou, tepovačem a kvalitní chemií. A ten rozdíl je pak vidět na první pohled. A nesmím k tomu pouštět chlapy (směje se), protože muž řekne: „Vždyť ta sedačka je čistá.“ Ale my ženy to máme jiné, musíme to doslova vydrbat. A právě tak čistím sedačky já. Víím, že musím jít do hloubky.

Kolik máte zakázek?

Neplánujete rozšíření firmy?

Nezačala jsem podnikat pro peníze, ale kvůli vnitřnímu uspokojení. Hlavní je, abych cítila, že je to moje volba, že to tak chci já. Ne že jsou možnosti, kam tu firmu dotáhnout, protože jsou – bylo období, kdy jsem měla tolik zakázek, že už by mi pomohlo přijmout zaměstnance. Ale řekla jsem si – tlačí tě ego, že můžeš rozvinout firmu? Nebo si chceš nechat to své, ten klid... Odpověď byla jasná.

KDYŽ JE V BYTĚ VECÍ AŽ MOC

Každá rodina si asi vaše služby nemůže dovolit.

To máte pravdu, ale je i spousta takových, které by si to dovolit mohly, jenže si nechtějí



Sedačka před a po vyčištění, nerezová konvice před a po... Úklid Růžového zajíce je důkladný a stojí za to

do bytu pustit někoho cizího. Pro tyhle dávám občas nějaké zajímavé návody na svůj Facebook. Třeba jak vyčistit troubu, protože troubu řeší vlastně každý a lidi moc neví, jak na to. Nebo lidem vysvětlím, jak se dělá takzvané pořádkování.

Pořádkování? Co to znamená?

Je to jednoduchý návod, co mají lidi dělat, aby pak pro ně byl každodenní úklid jednodušší a komfortnější.

Říkala jste, že máte štěstí na klienty. Ale prozradte čtenářům – třeba si sami uvědomí, jaké mají doma rezervy: Kde mívají lidi největší nepořádek?

Dneska je doba strašně materialistická, takže někteří klienti mají doma s prominutím každou blbost. Mnohdy jsou to rodiny, které se snaží žít strašně ekologicky, ale když při úklidu vidím, že mají 30 eko tašek a 30 vycházkových lahví na ekologickou kávu z kokosu, tak je mi jasné, že tím celá eko politika padá, protože tou svojí spotřebou zbytečně zaměstnávají průmysl. Potíž mnoha lidí je v tom, že mají doma strašně moc věcí, strojů, všechno si koupí... A to už chce nějaký režim, aby to vypadalo hezky. Další sortu lidí tvoří takzvaní přirozeně bordeláři – nemají doma špínu, ale kam co položí, tam to zůstane. A abych odpověděla konkrétně: Největší nepořádek mívají lidi v kuchyni, kterou sice uklízí každý den, ale jen povrchně. Navíc když nám něco při vaření spadne, tak se to často zakutálí pod stůl... a pak tam nacházím doslova poklady.

KDO UKLÍZÍ DOMA?

Kdo uklízí u šéfky úklidové firmy, která na úklid doma nemá čas?

Doma se dělíme o úklid všichni. Přítel dělá na zahradě a věší prádlo, to mě totiž straš-



„Úklid trouby je pro lidi často celoživotní problém, katastrofa. Všem radím, ať používají prostředky značky Hilso – stačí stříknout, napočítat do deseti, setřít houbičkou a trouba je čistá. To není žádný reklamní trik, firma mi za to nic neplatí...“

ně nebaví. A snažím se zapojit i děti – dcera má deset let, syn sedm, takže už jsou ve věku, kdy je můžu pustit vlastně ke všemu. Zvládnou i koupelku a záchod, je to velká pomoc.

„Já jsem v životě neměla nic na zlatém podnose a ani bych nechtěla. Každá věc, kterou jsem zažila, mi pomohla k tomu být blíže sama k sobě a pochopit, že právě já si mohu určit, co a jak bude – bez ohledu na vnější vlivy.“

A cepujete je podobně, jak jste to zažila s maminkou?

Dětem ukážu, jak by to mohlo vypadat, a pak se jich zeptám, jestli jsou s výsledkem spokojení. To je pro mě zásadní. Určitě to nedělám pedantsky jako moje mamka. Ale je fakt, že dcerku vedu k úklidu trochu důsledněji. Pokud vím, že to odflinkla, už tuší,

co bude následovat: „Tak takhle kamarádko ne, udělej to hezky znovu.“ Víím, že zručnost už na to má.

Ještě se musím zeptat na jednu věc: Jak vznikl název vaší firmy?

Růžový zajíc? Když sedíme s přáteli, tak kolem toho názvu vždycky vznikne bitka, což je fajn. Chtěla jsem, aby to byl brandový název, kreativní, ne nějaká obyčejná značky ve stylu „Úklidy pro všechny.cz“ nebo „Úklidovka Dagmar“. A zároveň něco, co mě bude bavit. Růžovou mám ráda, dříve jsem měla růžové nehty, je to pro mě symbol léta, které zbožňuju – koupaliště, růžové plavky, rtěnky... A zajíc mi přišel jako dobré spojení se zvířetem, prostě hopskající zajíc. Tehdy jsem si vůbec neuvědomila, že existuje známý sexshop Růžový slon (směje se). A musím říct, že to funguje – lidi si prostě ten název zapamatují a často se ptají: Vy jste fakt Růžový zajíc? Kdybych byla Úklidovka Čeladná, tak se mě na ten název nikdo nezeptá. A nikdo si ho nezapamatuje.

Děkuji za vysvětlení. Myslím, že tohle povídání bylo opravdu výživné a bude z něj hezký rozhovor...

Pochejte, ještě ten diktafon nevypínejte. Ráda bych se čtenářům svěřila s jednou myšlenkou. Když jsem s podnikáním začínala, povídala jsem si s jednou paní a ta mi řekla větu, která je pro mě dodnes hodně důležitá. „Být úspěšný je normální.“ Tahle stručná věta ve mně zanechala strašně silný dojem. Vždycky jsem si myslela, že aby byl člověk úspěšný, tak pro to musí strašně moc udělat. A teď si pořád více uvědomuji, že myšlenka „Být úspěšný je normální“ není jenom o podnikání, ale hlavně o vnitřním klidu. Souvisí to vlastně se vším, třeba když pečete obyčejnou buchtu. To je pro mě mantra, kterou si asi nechám vytetovat.

Vladislav Sobol

.... běžte si dělat co Vás baví a na nás nechte to ostatní...

S péčí Váš Růžový Zajíc



Dagmar Gavron

+420 777 206 665 ruzovyzajic@gmail.com

ruzovyzajic.cz ruzovyzajic.cz

Ještě že je na co vzpomínat

Klubový zimní spánek

O lednovém programu není co psát, protože nebyl, stejně jako všude jinde. A jak to bude v únoru? To by nevěděl ani Jára Cimrman, nicméně připomeňme si jednu jeho moudrost, která by mohla být pro některé z nás (pro mne tedy určitě) aktuální: „Když hladovka, tak bez jídla.“ Samozřejmě až tak radikální být nemusíme, stačí, když se nebudeme nácipávat, to neprospívá nejen imunitě.

PÁR ŘÁDKŮ PRO DALŠÍ CHVÁLY

Opět jsem sáhl do našeho bohatého archivu a vybral ke chvále tentokrát přednášející všeho druhu. Přednášek či besed bylo za ta léta již přesně 101 a přednášejících celkem 30. Převládaly přednášky cestovatelské, nicméně dalších témat bylo docela dost: zdravotní, historie, myslivost, literatura...

Nutno podotknout, že drtivá většina přednášek byla na vysoké úrovni a drtivá většina aktérů si nenárokovala honorář. Je také pozoruhodné, že více jak třetina těchto akcí pochází z „vlastních řad“, ne všude se mohou tímto pochlubit. Každopádně všem velká chvála, uznání a díky.

Bohužel se všichni na naši stránku nevejdou,

další se třeba objeví v příštím čísle.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Buďte zdraví a držte se. Jinak není co dodat.

Vše o našem klubu od jeho vzniku v r. 2010 najdete na www.senioriceladna.cz.

Petr Bernady



Ostravská kamarádka Dana Barnetová klubovou přednáškovou éru koncem ledna 2010 zahajovala a doposud prezentovala 20 pořadů, převážně cestovatelských (Anglie, Irsko, Island, Madeira, ČR aj.), na programu byly i sestry Brontëovy, Jane Austen a jejich díla.



„Naše“ všestranně agilní Jana Bártová se krom zpěvu a recitace pustila do přednášek (celkem 15), zprvu cestovatelských (Itálie, Švýcarsko, Petrohrad, Pobaltí, Skotsko, Skandinávie aj.), posléze přeřadila na historii cyklem Na úsvitu českých dějin (zatím 6 dílů).



„Naše“ MUDr. Andrea Glosová je od r. 2015 klíčovou postavou zdravotněho seriálu Hovory s lékařkou (zatím 11 dílů). Své znalosti a dlouholetou praxi dokáže přetavit v laikům srozumitelný výklad odborných složitostí.



Jiří Homolka z Frenštátu nám naservíroval v začátcích (2010-13) 7 cestovatelských zážitků z Izraele, Číny, Egypta, Indie a JAR.



Čeladenský myslivce Vladislav Bednarský se podílel (5 pořadů 2010-17) o své lovecké zážitky na Sibiři, v Alpách, ale také v Kanadě.



Ostravský kamarád Eduard Pašek (5 pořadů 2011-14) nabídl krom úvodní meditační lekce také Kapverdy, Bretaň, Algarve a Provence.



„Naše“ Hana Kotalová (4 pořady 2016-18) nás ve třech dílech vyvedla do pražských kostelů a posléze do Frýdku. A společně s paní doktorkou nás pozvaly na loď po Středomoří.



„Kaktusář“ Jaromír Chvastek (4 pořady 2011-15) nám představil Aloe Vera a také cesty nejen za kaktusy a sukulenty (Chile, Argentina, Peru, Bolívie).



„Naše“ Krista Černá nejen předcvičuje, ale dokáže též s láskou povídat o své milované Telči a okolí (3 pořady 2017-18). Též se podílela na pořadu Přijďme tomu na kloub s manž. Křížovými.

Odměna pro luštitel: kniha Petra Anderle

V minulém čísle jsme omylem zveřejnili křížovku s prosincovou tajenkou: PŘIJĎTE NA ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU. I tak jsme losovali, výhru získává Dana Liacká. Opět hrajeme o krásnou knihu Petra Anderle. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	ZKRATKA SOUHVĚZDÍ BOOTES	PŘEDSTA- VIVOST	KANTOŘI	RUSKO- FRANCOUZ, MALÍŘ	HINDUISTIC- KÉ BOŽSTVO	ČESKÝ PĚVEC		AČKOLIV	NESEKAT	MYKÉNSKÝ VLÁDCE		MODLA	ZKRATKA SLOVENSKÉ NÁRODNÍ STRANY	SLADKÉ DŘEVO		ZKRATKA ODĚVNÍ TVORBY	2. ČÁST TAJENKY	ANGLICKÝ TITUL
MLÁTIT							STARÉ ZÁJMENO SOLMIZAČNÍ SLABIKA				MEZIN. KÓD ISLANDU TURECKÉ JEZERO				ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚRODY			
1. ČÁST TAJENKY															ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA ALIMENTY (SLANG.)			
JAPONSKÉ PAPIROVÉ SKLÁDAČKY								ZAKRYTÁ EL. PEČÍČÍ PÁNEV KRAJAN								NÁZEV HLÁSKY R ZKR. ELEKTR. TUŠIMICE		
	NÁZEV PLANETKY ZÁPASIŠTĚ (MN. ČÍSLO)						DRUH NEROSTU POKRÝVKA HLAVY						MASTNÁ TEKUTINA ZÁHYBY TKANIN					PRES
ZNAČKA NAŠICH MÝDEL						KAMARÁD BOBA OPAK MAXI MALISTY						KAMARÁD SÍDLO V NIGÉRII						
ANGLICKÝ „VÁLET“					UŠATÝ ŘEČ- KÝ KRÁL DRUH DRA- HOKAMU						CHURRITSKÝ DÉMON NE MLADÝ							
ČÁST ČTVERYLKY				NÁMORNÍ LUPÍČ BARMSKÉ SÍDLO						NÁČRTY ČÁST BÁSNĚ						NÁZEV HLÁSKY S PŘÍTEL (ZE ŠPANĚL.)		
ZNAČKA NANOVLUTU			POTOMEK ČINIDLO OBSAHUJÍCÍ SIRU						MĚSTNÁNÍ KRVE (LÉK.) SLOVENSKY „KOSTKA“						INICIÁLY SKLADATELE DVORÁKA RAŠELINISHTĚ			CELNÍ KÓD GUATEMALY
DRUH NEROSTU								PROKLÍNANÉ DRUH TANCE						ZPLODINY VÝROBNA PROTOTYPŮ (SLANG.)				
	ODDENEK (BOTANICKÝ) MUŽSKÉ JMÉNO						ESTONSKÝ ARCHEOLOG CIZÍ MUŽ- SKÉ JMÉNO						ŠVÉDSKÁ BEDNA SÓDÁNSKÉ SÍDLO					
OPAK SYM- PATICKÉHO												FRANCOUZ FYZIK OTISK NOHY						INDONÉSKÉ SÍDLO
CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO					RUSKÉ SÍDLO NEČESTNĚ						LAKOMCOVA MÁLEM							
KÓD LETIŠTĚ KOSZALIN				ZNAČKA KOSMETIKY KÁLET (DĚTSKÝ)						ODBOBNÉ ČLÁNKY TĚŽKÝ KOV						MAĎARSKÝ „A“ LÁKADLO		
DRUH NEROSTU								KOLEM RACHMANI- NOVOVA OPERA							ANGLICKÝ „ONA“ DALMATSKÉ VÍNO			
	ODBOBNÍK V OTOLOGII	POHONNÁ LÁTKA ZMATKOVAL						PATŘÍČÍ ALOPATOVÍ DRUH TKANINY										TKADLEC (ZASTARALÉ)
PRIMÁT			ŘECKÝ OSTROV ŘEKA				ŠPANĚLSKÉ SÍDLO 3. ČÁST TAJENKY						FRANCOUZ SÍDLO ANGLICKÝ „SŮL“					
VELIKO- NOČNÍ POTŘEBA						OPAK VPRAVO DOMÁCKY ARNOŠT						SLOVENSKY „SPODEK“ ČÁST STROJE						
RUSKÁ ŘEKA					OBLAST KOLEM ÁSE JEMNÝ NÁDECH					BALÍK JMÉNO HLA- SATELKY BUREŠOVÉ						NÁZEV HLÁSKY K PODETNOUT		
SIAMSKÁ MINCE				SLOVENSKY „PROTO“ TIKÁNÍ						MOC DRITIT VE MLÝNKU					NÁSILNÝ PŘEVŘAT EXTATICKÝ STAV			
ZNAČKA NAŠICH LETADEL			VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ RADIKÁLNÍ					DRUH LÉKU JMÉNO FIL- MOVÉ LVICE						UKAZOVACÍ ZÁJMENO KONŽSKÉ SÍDLO			JAKÁ VĚC	INICIÁLY HERCE KOHOUTA
JMÉNO ASTRONOMA GALILEIE							NIZOZEMSKÉ SÍDLO ČÁST ŘÍMA						TĚLESNÝ ORGÁN DVOJICE					
	EVROPAN CITOSLOVCE TIŠENÍ				MENŠÍ KYBL UKAZOVACÍ ZÁJMENO							SLOVENSKY „PÁTEK“ SPZ KOLÍNA						
PIVOTMAN						PLYNOUCÍ ZE ZPŮSOBU ŽIVOTA NA VENKOVÉ											POMŮCKY: AKALA, ALETES, ALORA, AMIK, ANALA, AORIST, ASE, DITIZON, ELST, GT, CHAGALL, MINET, PLISÉ, SEZIN, TOVIA, UKATA, YPOR	
BYŤI POSTAVEN						DLOUHÉ ČASOVÉ OBDOBÍ				MINULÝ ČAS SLOVESNÝ								

SLOVO ŘEDITELKY

CHODÍ COVID
OKOLO, NEKOUKEJ
SE NA NĚHO...



Nekoukáme.

Nemáme čas, proto-
že se vyrovnáváme se

škodami, které covid působí. Většinu žáků učíme distančně, a to je teda něco! Tato výuka nás všechny stojí mnohem více úsilí a přináší mnohem méně očekávaných výsledků. V prvních týdnech roku 2021 vyřadila všudypřítomná epidemie na týden z provozu naši jídelnu a je příčinou zrušení lyžařského výcviku.

Co chybí v současném školním provozu-ne-provozu mně osobně? Šrumeč. Plán práce naplněný zajímavými vzdělávacími programy, prezentace našich dětí na všemožných akcích, příprava školních kulturních programů pro veřejnost. K nim jsem psávala roky scénáře... Ale smutnit se nehodí. I dnes můžeme dělat spoustu věcí, jenom jinak.

Když nepíšu scénáře,
tak pro naše čtenáře
popíšu, jak dospělí
se někdy v děti převtělí:

Paní vedoucí vychovatelka a paní češtinářka dějepisárka pracovaly v lednu společně na realizaci projektu Komenský do tříd. Paní vedoucí vychovatelka si všimla v kabinetu kolegyně češtinářky dějepisárky rákosky sloužící coby názorná pomůcka. Paní vedoucí vychovatelka ji potěškala (samozřejmě, že rákosku, paní češtinářku dějepisárku nel, a tato se jí jevila jako celkem neškodná. Paní vedoucí vychovatelka si rákosku zapůjčila a puzeňá pochybností o účinnosti dávno zapovězeného výchovného prostředku, požádala paní sekretářku o exekuci na sobě samé. Paní sekretářka nezáváhala (taková příležitost se taky hned tak nenamane), uchopila rákosku a paní vedoucí vychovatelku s ní svižně přetáhla. A výsledek? Paní vedoucí vychovatelka vytřeštila oči, sykla bolestí a další exekuce se již nedomáhala. S respektem ji uložila (tu rákosku, ne paní sekretářku) do bezpečí kabinetu paní češtinářky dějepisárky, aby se k ní nedostaly všetečné děti lačnické si taky všechno ověřit v praxi.

Není jeden den jako druhý, pořád se něco děje. Doufám, že až zase někdo ve škole vymyslí nějakou kulišárnu, nachomýtnu se k ní opět coby vděčný divák.

S přáním krásných zimních dnů

Jana Satinská

Udělejme svět lepší!

Tak zní motto projektu, který jsme se pokusili alespoň z části realizovat. Kdo myšlenku napsanou v záhlaví už někdy slyšel, tak toho můžeme ujistit, že tím, kdo se ji snažil realizovat a ponoukat k tomu i své okolí, nebyl v minulosti nikdo menší než samotný Učitel národů Jan Amos Komenský.

Tento spisovatel, vědec a filosof, z jehož pera vzešlo mnoho spisů a to nejen ryze pedagogických, se mimo jiné také celý život snažil o nápravu lidstva... Vycházel ze skutečnosti, že věci lidské nejsou v pořádku (už tehdy), ale také nejsou ztraceny, dají se obnovit, napravit... Ve své knize Obecná porada o nápravě věcí lidských nastínil možné cesty nápravy, ovšem už ji nedokončil...

Současná doba jakoby nám nahrávala, abychom se nebáli a snažili se k této výzvě každý svým dílem přispět...

Také naši žáci se úměrně svému věku pustili do práce. Osmáci již na podzim zpracovávali domácí projekt, v něm měli zachytit tuto osobnost tak, aby byla srozumitelná a zajímavá i pro mladší spolužáky. Cílem bylo připomenout si 350. výročí od narození

tohoto Čecha! Práce měli vesměs zdařilé po obsahové i výtvarné stránce. Když je v proslinci mohli konečně přinést i do školy v papírové podobě, čekala nejen na ně výstava Timeline, kde si mohli projít celý život tohoto Muže a své poznatky si ještě rozšířit a upevnit. Děkujeme organizátorům a partnerům (viz www.komensky2020.cz), kteří nám materiály poskytli.

To nejmladší žáci se zase originálně zapojili do soutěže Komenský do tříd pořádanou Národním pedagogickým muzeem a knihovnou J. A. Komenského. Zadáni výtvarné práce si druháci ve školní družině skutečně užili. Jak při tom postupovali, tak to si přečtěte v průvodním dopisu, který jejich dílo do soutěže doprovázel...



Jan Amos Komenský chvíli pobyl i v Čeladné... než úplně roztál

Průvodní dopis do soutěže

Vážená poroto,

srdečně vás zdravíme z Čeladné, která leží v samotném srdci Beskyd. Dnes jsme si ve školní družině povídali o panu učiteli J. A. Komenském. Skládali jsme obrázky s Komenským, koukali jsme se na „pohádku“ o jeho životě.

Všechny zaujalo povídání o tom, jaké to bylo ve škole „kdy-si dávno“, jak se děti učily, jaké byly tresty a jak vypadala rákoska (tu jsme si mohli prohlédnout...bohužel nás paní družička nechtěla pořádně švihnout).

Pak jsme společně vyrazili na průzkum naší školy, kde všude najdeme obrázky a obrazy s Janem Amosem Komenským. Našli jsme jich několik a taky na druhém stupni mají nástěnku s obrázky ze života Komenského. Představte si, že jsme byli i ve sborovně a tam mají paní učitelky a učitelé na zdi jeho velikánský obraz.

No, a když už jsme věděli, jak asi vypadal, tak hurá ven. Protože venku jsme nejraději a taky pan ministr nám radil, abychom byli venku co nejvíce, aby na nás nemohl ten kovid. Musíme vám napsat, že dnes u nás v horách byl parádní sníh...akorát na sněhuláka.

A co takhle si ze sněhu uplácat přímo Komenského a jeho třídu? Byla to fuška, musel nám pomoci i pořádný chlap, protože ty sněhové koule bychom sami nezvedli, a to jsme měli strach, aby Komenskému neupadl nos nebo něco jiného. S výsledkem jsme moc spokojeni a doufáme, že i Vám se náš „Komenda“ (jak mu začaly děti říkat) bude líbit.

S pozdravem
žáci druháci ze ŠD Štěňata



Tak tohle je ten náš Komenský a protože je venku, tak roušku mít nemusí

Komenský v srdci školy

Dílu Komenského se věnujeme stále. Každým rokem do školy přicházejí nové tvářičky, které jej ještě neznají, a ty starší zase moudrosti tohoto muže buď průběžně vstřebávají, nebo se jim je snažíme vnutit...

Dovolte nám tedy na závěr vnutit i vám, čtenářům, jednu z myšlenek Komenského etického desatera:

Nevypravuj všechno, co víš,
nevěř všemu, co slyšíš.
Nechť tě všechno, co vidíš,
nedělej všechno, co můžeš,
jen to, co je žádoucí...

Jan Amos Komenský

Jan Amos byl poslední biskup Jednoty bratrské a jeden z největších českých myslitelů. Narodil se 28. března 1592 na jihovýchodní Moravě. Rodiče mu brzy zemřeli. U šestnácti let začal studium. V roce 1616 byl vysvěcen na kněze. Následně odešel do Fulneku, kde působil jako pedagog a kněz. Po bitvě na Bílé hoře musel odejít do exilu, kde strávil většinu života. Pracoval v různých zemích i pro anglický parlament. Zemřel v roce 1670 v Amsterdamu. Je pohřben v Naardenu. Byl známý jako učitel národů a šířil se velké učení v podstatě všude kromě své vlasti.

Badura

Komenský očima Jakuba z VIII. třídy

Vysvědčení v první třídě

A máme tady první vysvědčení. Všichni jsme na něj právem pyšní. Ve velmi ztížených podmínkách jsme zvládli učivo podle plánu.

Letošní školní rok začal netradičně – v rouškách. Vyzkoušeli jsme si distanční výuku i výuku online. Obojí má své kouzlo. Přesto prvňáčci jsou spokojenější v lavicích ve škole.

Společné překonávání překážek v hodinách psaní, matematické

hádanky a soutěže, zážitkové hodiny na kruhu, skládání prvních slabik a písmenek. Vycházky do okolí školy, přespolní běh, hry ve třídě, malování a modelování, práce ve skupinkách na koberci. Tyto aktivity dětem nenahradí žádná technika.

JT



Tak tohle je to úplně první první vysvědčení v rukou spokojených prvňáčků



A je to doma...samé jedničky



Moje první vysvědčení



Prvňáčci nadšení ze svých jedniček



Většinou je to učení a zábava zároveň



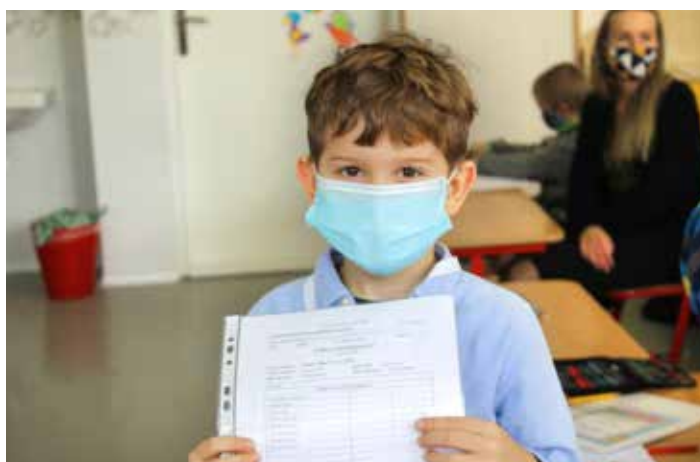
První třída - radost byla veliká



K vysvědčení děti dostaly i medaile za to, jak zvládly učení s rouškou



K vysvědčení ještě pochvalu



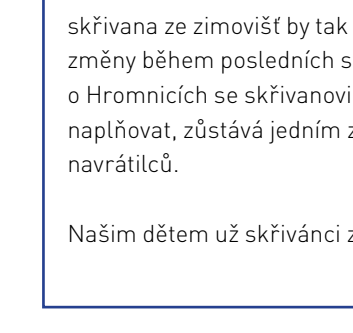
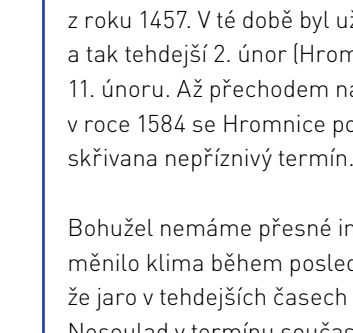
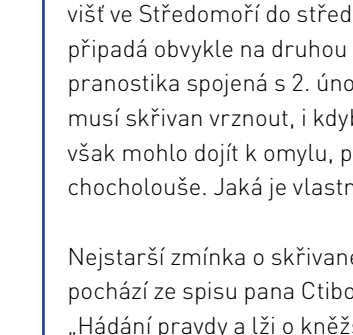
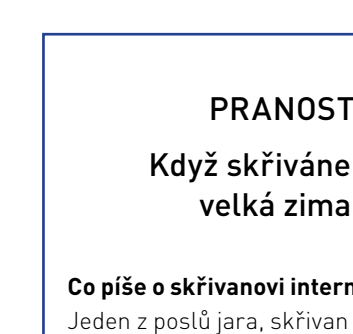
Juchůůů, jsou tam jedničky!



Slavnostní oběd v jídelně předčil i tu nejluxusnější restauraci



Co za tu džinu? Krásně prostřená tabule a na talíři řízeček



PRANOSTIKA PRAVÍ:

**Když skřivánek v únoru zpívá,
velká zima potom bývá**

Co píše o skřivanovi internet:

Jeden z poslů jara, skřivan polní, přilétá ze svých zimovišť ve Středomoří do střední Evropy. Návrat skřivanů připadá obvykle na druhou půli února, přitom známá pranostika spojená s 2. únorem hlásá, že „Na Hromnice musí skřivan vrznout, i kdyby měl zmrznout.“ Mezi lidmi však mohlo dojít k omylu, protože mohlo jít o dobráka chocholouše. Jaká je vlastně historie této pranostiky?

Nejstarší zmínka o skřivanech ve spojení s Hromnicemi pochází ze spisu pana Ctibora Tovačovského z Cimburka „Hádání pravdy a lži o kněžské zboží a panování jich“ z roku 1457. V té době byl užíván tzv. juliánský kalendář, a tak tehdejší 2. únor (Hromnice) odpovídal dnešnímu 11. únoru. Až přechodem na gregoriánský kalendář v roce 1584 se Hromnice posunuly na současný, pro skřivana nepříznivý termín.

Bohužel nemáme přesné informace o tom, jak se měnilo klima během posledních 500 let. Je možné, že jaro v tehdejších časech začínalo o 14 dní dříve. Nesoulad v termínu současného běžného návratu skřivana ze zimovišť by tak nepřímo dokládal klimatické změny během posledních století. Přestože pranostiku o Hromnicích se skřivanovi nedaří v posledním století naplňovat, zůstává jedním z našich prvních ptačích navrátilců.

Naším dětem už skřivanci zpívají!

Kdyby...

Kdyby nás v loňském březnu neparalyzovala pandemie covidu, proběhla by slavnostní vernisáž naší výtvarné soutěže O pohár čeladenské ovečky.

Kdyby ocenění výtvarníci z okolních škol tehdy přijeli, užili by si spolu s našimi dětmi parádní program a odvezli by si diplomy a dárky.

Kdyby nás covid přestal sužovat, proběhl by letos osmý ročník soutěže a na letošní vernisáži by děti dostaly i loňské ceny.

Kdybychom „rok poté“ nedoručili dosud nepředané diplomy a ceny loňským výhercům, nedostali bychom tak krásné uznání... JS

VŠEM „CHOVATELŮM“ ČELADENSKÉ OVEČKY

V současné situaci se tak nějak zapomnělo radovat se. Odevšad zaznívá, jak je všechno špatně a jak se něco nezvládlo. Lepší zítřky nikdo nepřivolává a stalo se tak trochu národním sportem na všechno a všechny nadávat.

Já si ale myslím, že právě nyní je ideální čas hledat a vidět kolem sebe věci a okamžiky, které potěší. Vážít si jich, mít z nich radost a předávat je dál. Proto mi dovolu, abych srdečně poděkovala všem, kteří se už několik let po sobě snaží rozdávat radost za dobře vykonanou práci. Mám tím na mysli všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem podílí na organizaci výtvarné soutěže O pohár čeladenské ovečky.

Žáci naší školy se aktivně zapojují snad do každého ročníku. A proč? Protože je to radost. Radost z vlastních výtvarných prací, radost při čerpání inspirací od druhých, radost ze setkávání kreativních lidí a případná radost z ocenění vlastní tvorby. Osobně jsem se několikrát zúčastnila slavnostní vernisáže této soutěže a musím upřímně říct, že je to vždy velký zážitek. Bezvadně organizačně zvládnutá akce, kde se s noblesou a respektem vzdává úcta všem těm, kteří svými rukama dokáží předat kus svého talentu a fantazie do reálné podoby.

I v loňském sedmém ročníku této výtvarné soutěže naše škola nelenila a poslala spoustu krásných žákovských prací k tématu Rostliny v Beskydech. Malí výtvarníci nebyli motivováni pouze zajímavým tématem, ale také zvědavostí, že v případě úspěchu mohou zažít opravdovou vernisáž – možná první ve svém životě...

Bohužel tak jako spoustu jiných zajímavých akcí i tuto akci zastavila ona všemi pády skloňovaná pandemie. Co se jí však zastavit nepovedlo, bylo nadšení a odhodlanost organizátorů soutěž dotáhnout do konce. Proběhlo vyhodnocení všech zaslaných prací a nyní i předání cen a diplomů úspěšným výtvarníkům.



Já osobně si velmi vážím lidí, kteří jsou pro svou práci nadšení, ještě více si vážím lidí, kteří své nadšení umí dotáhnout až do konce. A hlavně si vážím vašeho respektu k práci všech dětí, které se soutěže zúčastnily.

Děkuji za váš přístup, příští ročník s námi opět můžete počítat!

S pozdravem

Mgr. Markéta Kohutová
ZŠ Komenského, Frýdlant nad Ostravicí



Práce žáků paní učitelky Kohutové jsou u nás každým rokem velmi očekávané – čím zase překvapí, jaké užije výtvarné techniky...? Žáci ze ZŠ Komenského z Frýdlantu každoročně budují a jejich úspěšná díla najdete mezi dalšími na našich chodbách.

Oslavili jsme svátek našeho milého jídla

Na úterý 9. února připadá Mezinárodní den pizzy, připomínáme si tak jedno z nejpoblárnějších italských jídel. Určité víte, že se jedná vlastně o pečený koláč z tenkého chlebového těsta s kůrkou na okraji, které je doplněno o kořeněnou rajčatovou omáčku, sýr a další přílohy. Co možná nevíte, že první pizzu připravil v roce 1899 neapolský kuchař Raffaele Esposito na počest královny Margarety Savojské.

31.000.000

Dal si záležet, aby byla vyvedená právě v italských národních barvách – proto červená omáčka, zelená bazalka a bílý sýr. Královská společnost byla nadšena a základní pizze se začalo na počest dobře najezené královny říkat margarita. Přestože je za rodiště pizzy považována Itálie, ani v Čechách se jí nevyhýbáme. Ze statistik lze vyčíst, že každý rok sníme v ČR více než 31 milionů pizz.

V letošním roce si páni statistikové mohou přidat do tabulek i ty pizze, které se ve škole snědly v rámci „pizza dne“. Na začátku všeho stála malá tragédie, když školní jídelna musela z důvodu karantény na týden přerušit provoz. Děti si nosily k obědu jídlo v krabičkách z domova.

PIZZA DO DRUŽINY? HURÁ! ANEB NÁPAD NA CELÝ TÝDEN

A pak přišel nápad, že bychom si společně objednali pizzu. To bych vám přála slyšet to



Víte, jak chutná pizza nejlépe? Když máte kolem sebe kamarády!

dětské huráááá. Spontánně tak vznikl pizza den – který se nám protáhl na celý týden. Po vyučování ve školní družině kluci a holky

zjišťovali informace o původu pizzy, hledali Itálii v mapách, pátrali po tom, jak správně a slušně jíst pizzu ve společnosti, aby nezpůsobili společenské faux pas.



Na talíři nezůstane ani drobeček...

PIZZA NA 100 ZPŮSOBŮ

Děti tvořily pizzu ze sněhu, z plastelíny, ztvárňovaly svou oblíbenou pizzu různými výtvarnými technikami. Nechyběly hry na nejrychlejšího pizzaře, pizza večírek či speciální pizza bingo. A nebojte se, nezapomněli jsme ani na bludiště, osmisměrky, hledání rozdílů a omalovánky. Samozřejmě že nechyběla ani ta tolik vytoužená pizza na objednávku.

VŠECHNO ZLÉ...

S potěšením jsme zjistili, že stále platí lidová moudrost, že všechno zlé je pro něco dobré. Tak i přes všechny potíže, které nám koronavirus působí, mohou vzniknout prima akce, které děti i nás moc baví.

Mar.

A CO NA TO DĚTI?

Vali: Pizza byla voňavá a dobrá. K tomu jsme si krásně zaluštili a skoro všichni si vyrobili svou vlastní pizzu snů.

Míša: Pizza byla výborná a taky super byla hra bingo.

Eliška: Bylo to úžasné, ještě jsem tak dobrou pizzu nejedla.



„Profí“ pizzu profesionálně nakrájela paní kuchařka



Bříško už je plné, tak teď už se můžu soustředit na zapeklité úkoly



Pizzu si můžete udělat i z plastelíny



Tak jakou si dáte?



Můžeme vám nabídnout plastelínovou pizzu, tu jste ještě nejedli



Je líbo jeden díleček, nebo dva?



Rychle a správně obsloužit zákazníka není vždy snadné

Grónská zem není jen na severu

Když je leden bílý, je sedlákovi milý. Tak praví přísloví, my bychom dodali, že nejen sedlákovi, ale i všem dětem. Protože do tělocvičny nemůžeme, tak si užíváme pohyb na zdravém povětří i v lednu. Děti chodí ven během vyučování i odpoledne ve školní družině. Nejlepší je sáňkování, válení se ve sněhu, koulování a samozřejmě sněhové stavby. Myslím, že o budoucí rozvoj Čeladné strach mít nemusíme. Šikovných stavbařů a stavbařek máme v první a druhé třídě opravdu dost.

Sníh venku nám však nestačil. Před pololetními prázdninami čekalo na děti překvapení. Schodiště ve škole se změnilo svou podobu a vznikla Grónská zem. Naštěstí jen vizuálně a tak na odpolední expedici holky a kluci nepotřebovali ani sněžnice, ani psí spřežení a ani ochranné prostředky proti silnému mrazu.

a pátrání po nápovědách, které jim pomohly doplnit mapu Grónska. Protože je důležité nepropadat trdomyslnosti, tak nápovědu k otázkám mohly děti najít ve veselé písničce o Eskymákovi a Eskymačce. Každý kdo přežil v těchto náročných podmínkách, získal spoustu zážitků a ještě sladkou odměnu.

Mar.



Expedice zavedla děti do různých koutů naší krásné školy



Čeladná se může dál rozrůstat, šikovní stavitelé budou i v budoucnu k mání...



...a nejen stavitelé, ale i stavitelky

Poslední den v družině před „pololetkami“

ČÍM BYL PRO TEBE DNEŠNÍ DEN ZAJÍMAVÝ?

Daniel: Jsem spokojený s dnešním dnem, protože mám na vysvědčení samé jedničky a těším se na tři dny volna.

Nella: Dneska byl dobrý den, protože jsem dostala samé jedničky a k obědu byl kuřecí řízek s bramborovou kaší a kompot... mňam.

Petra: Byl to asi ten nejlepší den ze školních dnů, co chodím do školy. Jsem ráda, že se nemusím učit u počítače.

JAKÉ BYLO DNES ODPOLEDNE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ?

Daniel: Bylo putování Grónskou zemí a já jsem byl ve dvojici s Radkem. Byl jsem rád, že jsme skončili na třetím místě a zasloužili jsme si odměnu. Nejlehčí bylo hledání žolíků a nejhroší bylo přečíst po sobě odpovědi.

Nella: Dobré, protože jsme putovali Grónskou zemí a mě takové hry baví. S Anežkou jsme všechno vyluštily jako první.

Petra: Hráli jsme dobrou hru, kdy jsme mohli chodit po škole sami ve dvojicích. Byla jsem s Ádou a nejtěžší byla otázka č. 11.

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE



Přijímačky za časů koronaviru

Dovolil jsem si použít tuto úvodní drobnou parafrázi na slavné dílo světové literatury při krátkém shrnutí podoby nastávajícího přijímacího řízení na střední školy. Nestandardní situace kolem vývoje epidemie koronaviru již výrazně ovlivnila loňské přijímací řízení.

Všichni jsme doufali, že situace se postupně uklidní a vše se vrátí do „vyjetých kolejí“. Bohužel, situace je nadále jiná, než bychom si všichni přáli, ale život běží dál a mezi věcmi a událostmi, které nelze zastavit, je i výběr vhodné střední školy pro vycházející žáky.

Veškeré nuance přijímacího řízení sice nejsou stále známy a dokonce je možné, že se objeví nejrůznější další problémy, ale zkusme si tedy shrnout vše, co už do dnešní doby víme. Žáci mohou opět podávat přihlášky na dvě střední školy a letos za určitých okolností i doufat, že se jim písemná forma přijímacích zkoušek zcela vyhne.

Základní informace i další detaily přijímacího řízení shrnuje následující tabulka:

Termín	Aktivita
do 31. ledna 2021	střední škola musí zveřejnit všechny platné informace k přijímacímu řízení, přičemž ředitel příslušné střední školy musí upřesnit, jestli pro přijímací zkoušky na maturitní obory vzdělávání zvolí formu jednotné přijímací zkoušky (testy celostátně zadává a vyhodnocuje CERMAT) nebo školní přijímací zkoušky (střední škola si připravuje a vyhodnocuje testy sama – to se netýká víceletých gymnázií, kde je povinnost použít testy CERMAT)
do 1. března 2021	odevzdání přihlášky ke vzdělávání řediteli střední školy
8. března 2021	ředitel příslušné střední školy rozhodne dle zájmu uchazečů, jestli se na daný čtyřletý obor vzdělávání bude konat písemná jednotná či školní přijímací zkouška či nikoliv
12. dubna 2021	1. řádný termín jednotné či školní přijímací zkoušky pro 4leté obory
13. dubna 2021	2. řádný termín jednotné či školní přijímací zkoušky pro 4leté obory
14. dubna 2021	1. řádný termín centrálně zadávaných testů jednotné zkoušky pro obory šestiletých a osmiletých gymnázií
15. dubna 2021	2. řádný termín centrálně zadávaných testů jednotné zkoušky pro obory šestiletých a osmiletých gymnázií
12. května 2021	1. náhradní termín jednotné či školní přijímací zkoušky pro všechny obory vzdělání
13. května 2021	2. náhradní termín jednotné či školní přijímací zkoušky pro všechny obory vzdělání

Pevně věříme, že všichni naši žáci si zvolí tu správnou střední školu a při přijímacím řízení i následné docházce na ni dokážou uplatnit v plném rozsahu všechny znalosti, které získali na základní škole.

JARNÍ PRÁZDNINY KLEPOU NA DVEŘE

Blíží se jarní prázdniny, které pro děti znamenají méně povinností a více času na hry, výlety s rodinou a zábavu s kamarády.

Přesto nezapomínejte na pár základních pravidel:

- neotevírejte dveře cizím lidem, nesdělujte informaci o tom, že jste sami doma nebo v kolik hodin se rodiče vrátí domů,
- pokud opouštíte byt nebo dům, měli byste za sebou řádně uzavřít okna a dveře,
- při odchodu zanechte rodičům vzkaz, kam a s kým jdete ven,
- klíče od bytu nenoste viditelně,
- dbejte pravidel při přecházení přes přechod pro chodce (vždy se rozhlédnout vlevo, vpravo a ještě jednou vlevo),
- buďte vidět! Stále se stmívá poměrně brzy, a proto buďte vybaveni reflexní páskou, kterou si v případě potřeby umístíte na oblečení,
- k hrám využívejte místa na to určená – cesta není hřiště,
- i když bude mrznout, nebruslete na neznámých zamrzlých vodních tocích a rybnících, led může být velmi slabý,
- k sáňkování jsou vhodnější místa než kopce, které končí uprostřed silnice, auto by nemuselo stihnout zabrzdit včas.

Jestliže se chystáte i s rodiči na hory:

- před odjezdem sledujte předpověď počasí, při déle trvajícím sněžení může hrozit sesunutí lavin,
- nenechávejte ve vozidle na parkovišti své cennosti viditelně (tablet, notebook na zadním sedadle vozidla), mohly by Vám zbýt akorát oči pro pláč,
- neopouštějte vyznačené turistické nebo lyžařské trasy,
- mějte vždy nabitý mobilní telefon pro případ, že byste se ztratili (v takovém případě je vhodné ihned volat na linku 158),
- také s sebou mějte dostatek jídla a pití, a hlavně vhodné oblečení - myslete na své zdraví.

A pro ty, pro které je odpočinkem surfování po internetu:

- nezapomínejte na to, že to, co jednou zveřejníte na internetu, již nelze vrátit,
- neposkytujte informace osobního charakteru cizí osobě, kterou neznáte,
- nesdělujte nikomu svá hesla,
- pozor na zveřejňování svých fotografií,
- nechoďte na žádnou schůzku sjednanou přes internet s neznámou osobou!

Karla Špaltová, vrchní inspektor
Krajské ředitelství Policie MSK,
odbor prevence

**PROBERTE
S DĚTMI!**

Vesmírné putování Žabiček



Na Nový rok o slepičí krok, na Tři krále o krok dále. Snad těmito pomyslnými kroky nejen prodloužíme den, ale také vykročíme do nového roku s většími nadějemi na lepší a zdravější rok 2021.

S dětmi jsme se sešli v dobré náladě s krásnými vzpomínkami na vánoční svátky. Malí kamarádi nám sdělovali své dojmy z vánočních prázdnin, kdy někteří vyrazili za sněhem alespoň do hor. Připomněli jsme si s dětmi dlouhou pouť tří králů Kašpara, Melichara a Baltazara za Ježíškem a tím jsme ukončili čas vánoční.

S chutí jsme se pustili do nového tématu „Vesmír“ a touto úžasnou cestou nás doprovází kometa Běta. Začali jsme Velkým třeskem a teď již se nám odhalují další a další tajemství – mlhovina, galaxie... Využíváme všech dostupných materiálů, které máme k dispozici. Nejen knihy, ale také internet a interaktivní tabuli. Při předběžném průzkumu jsme zjistili, že děti mají o toto téma

nejen zájem, ale mají o něm i docela široké povědomí. A na těchto základech stavíme... Omezení kompenzujeme bohatou a zajímavou nabídkou činností.

Pro děti plánujeme karneval, opět pouze v našem třídním soukromí, protože rej masek, hry a nějakou tu dobrotu chceme dětem dopřát.



Vesmír na sto způsobů. Hodně informací jsme s dětmi našli v knížkách

Je skvělé, že je leden zasněžený, což nám nasvětluje příležitosti k zimním hrám. Využíváme samozřejmě naši zahradu. Celá zima asi nebude jako z obrázků pana Lady, ale my už se rozmarům počasí přizpůsobíme. Sněhové podmínky na horách vypadají velmi dobře, ale v rámci covidových opatření se děti nezúčastní ani lyžařského výcviku. O tuto každoroční aktivitu je vždy velký zájem. Opět si musíme počkat, jak se vše vyvine, avšak tuto sezónu se to asi nestihne.

Jsmo na začátku roku 2021, který podle numerologie provází číslo 5. To říká, že by to mělo být lepší, než v roce minulém, ale stále se máme připravit na omezení. Snad nebudou tak svazující, jako v době nedávno minulé. Doufejme...

Ivana Chýlková za třídu Žabička





Letíme jako kometa!



Děti ze Žabičky slaví Tři krále: tříkrálovým obědem...



...skládáním prvních písmen jmen tří králů...



...počítáním královských korunek...



...a veselými královskými hrami



A zpátky do vesmíru: kometa z kostek



A pak už rychle ven na sněh...



...a na nejbáječnější čeladenský kopec, který je hned na zahradě

Pestrý leden prcků z Květinky



Na náměstí děti Ježíškovi zazpívaly „My tři králové jdeme k vám...“

„Když na Doubravku sněží, sníh dlouho poleží“

A v tento den i v tomto lednovém měsíci nám opravdu nasněžilo, až jsme sněhem málem zapadli. Děti si užívaly konečně zimních radovánek a to opravdu dosyta. Postavili jsme velkého sněhuláka Snížka, také několik iglů pro lední medvědy a spoustu obrovských koulí, na kterých děti dováděly. Urolbovali jsme si zimní dráhu pro naše bobaře a sánkaře a pozorovali jsme, jak nám krásně sněží.

„My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám“

Začátek ledna jsme slavili příchod tří králů. I v naší mateřské škole jsme si o třech králích vyprávěli a prožívali s nimi celý týden. S dětmi jsme si vysvětlili význam Tříkrálové sbírky. Tímto jsme u nich rozvíjeli cit vůči druhým lidem, kteří od nás potřebují pomoc a pochopení. Navštívili jsme společně betlém v našem farním kostele, kde si děti pohladily Ježíška, Marii, Josefa a také tři krále. Tímto jsme v dětech upevňovali tradiční české hodnoty a kulturu. Děti také mohly přispět symbolickou korunou českou do pokladničky a tím prožít obdarování druhého. Poté jsme si zakoledovali u betléma na

náměstí, kde jsme Ježíškovi zazpívali píseň „My tři králové jdeme k vám“, zacinkali na zvoneček a hajdy zpátky do naší „krtěčkové školíčky.“

„Hola hola, zima volá“

V dalším týdnu jsme si vyprávěli o všem, co k zimě patří. Například tom, jak nám vzniká led, jaké máme zimní sporty, jaké stavby si ze sněhu můžeme vyrobit. Děti si vyzkoušely výrobu ledu. Pozorovaly, co se s ledem děje, když se zahřeje a také naopak.

Rozvíjeli jsme hrubou motoriku pomocí zimních sportů – vyrobili jsme si vlastní lyže a uspořádali ve třídě zimní sportovní hry. Dětem to lyžování náramně šlo a velmi se u toho bavily. Většinou závodily ve dvou, někdy ve třech.... a do cíle dojel Petr Oprštěný, který získal zlatou medaili, hned za ním Ashley Balážová a Štěpán Oppitz, prostřídaly se všechny děti. Vyrobili jsme si krásného sněhuláka nejen na naší školní zahradě, ale také ve třídě, kde jsme podporovali skupinovou spolupráci a dětem to společně opravdu šlo. Ušly od září kus cesty a společně jim to jde mnohem lépe, než na začátku.

„Po trávníku skáče kos, černý kabát – žlutý nos“

Nám kos neskákal po trávníku, ale po pořádné nadílce sněhu. A proto jsme si vyprávěli, jak můžeme v zimě ptáčkům při takové sněhové nadílce pomoci. Děti si rozvíjely poznatky o sýkorce, kosovi a vrabci. Učily se, jak tito ptáčkové vypadají, jaký vydávají zvuk, které krmení ptáčkům sypeme. Děti se samy rozvyprávěly o svých krmítkách u domu, kde s rodiči sypou krmivo a poté ptáčky společně pozorují. Také jsme pozorovali ptáčky na naší školní zahradě a zatančili si taneček „Vrabc a sýkorka“.

„Únor bílý, pole sílí“

A tak uvidíme, zda nám ten sníh vydrží a budeme moci nadále pokračovat v zimních radovánkách. Také se necháme překvapit, jestli k nám bude moci docestovat divadélko pro děti a kolik legrace a zábavy si společně budeme moci prožít.

Věřím, že to vše ve zdraví zvládneme a pokud „pes“ dovolí a ten prevít ustoupí, snad se dočkáme i dalších aktivit a výletů, které máme v plánu podniknout.

Aneta Profotová za děti ze třídy Květinka



Sýkorka, kos, vrabec...?



Závody na lyžích jako v televizi. To bylo něco!



A tohle je jeho menší brácha



Co z toho kluci vytvoří? Sněhuláka ani iglú asi ne



Náš první sněhulák - a parádní!



Děti se skvěle baví a zároveň učí společně pracovat

Na severu věčný sníh, pojedeme tam na saních



Daleko na severu je grónská zem, žije tam Eskymačka s Eskymákem....

Takto začíná známá píseň Jaromíra Nohavici, která zněla naší školkou celý leden.

V prosinci, když jsme začali plánovat téma o Eskymácích, jsme si moc přáli, aby sníh dorazil i k nám a my mohli na vlastní kůži poznat, jak se žije Eskymákům.

Kdo ví, třeba to byly právě děti ze školky, které písničkami a básničkami sněhovou

nadílku přivolaly. Ve školce jsme si nejen povídali o tom, jak Eskymáci žili či žijí dnes, kde bydlí, co jí, ale také o zvířatech, která žijí v polárních oblastech věčného sněhu a ledu.

Děti v tématu mohly vnímat, že svět má

svůj řád, že je rozmanitý a pozoruhodný, nekonečně pestrý a různorodý – jak svět přírody, tak i svět lidí. A jak si to děti užily, můžete vidět ve fotogalerii.

Jana Bartošová a Kamila Kemrová



CESOU DO GRÓNSKÉ ZEMĚ: Jedna malá zamrzlá kaluž - nekonečno zábavy...



Simonek a Andy připravují tvárnice na stavbu iglů



Matoušek nakreslil do sněhu bagr



Filípek skládá puzzle tučňáků a má radost, že zvládl i těžší variantu



Nikolka se ztvárnila jako Eskymačka



Andy lepí tavnou pistolí maketu saní ze špachtlí



Danielka tvoří iglú z plastelíny



Ellinčin první letošní sněhulák



Ze stavebnice Makedo a kartónů sestavujeme makety zvířat, se kterými pak budeme hrát divadlo

LENOSTÍ SE NIČIT? BUDEME CVIČIT!

Omezení, která nám přináší tato koronavirová doba, pocítujeme všichni každý den. Ačkoliv se zdá, že mateřských škol se tolik nedotýkají, v některých oblastech jsme se museli přizpůsobit novým možnostem, tedy spíše nemožnostem.

Tak například vždy jsme docházeli do tělocvičny základní školy, kde jsme mohli využít tělocvičné nářadí a hlavně dostatečný prostor na sportování a dovádění. Dokud bylo venku příznivé počasí, běhali a cvičili jsme venku. Zima nás přinutila hledat možnosti, jak s dětmi dělat kvalitní cvičení, protože pohyb je při jejich vývoji skutečně důležitý. A tak kromě každodenních pohybových chvil s otužováním přidáváme každý týden více než hodinu pořádného tělocviku.

Tělocvičnu sice teď k dispozici nemáme, ale když odsuneme nábytek ve třídě na stranu a využijeme třeba i chodbu a schodiště, máme se skoro stejně jako v tělocvičně. Vždy si užijeme trochu vytrvalosti, formativního cvičení, protahování, posilování, ale i her a zábavy. Dokonce děláme jindy zakázané věci, třeba když lezeme po čtyřech po schodech nahoru a dolů. To nám poradila paní fyzioterapeutka, že je to výborné pro zdravá záda a hlavně to děti neskutečně baví.

Jana Bartošová a Kamila Kemrová



Sportovat se dá i ve školce



Po čtyřech nahoru a dolů, to se běžně nesmí!

První Beruščiny kulatiny

Je to neuvěřitelné, ale je tomu už deset let, co se 1. února 2011 poprvé otevřely dveře tehdy nové Mateřské školy Čeladenská берушка dětem z Čeladné.

Naprostu zřetelně si pamatuji první okamžiky tohoto dne. Jako první vstoupila do třídy Včelky blondatá, věčně se usmívající Simonka, měla značku s kuřátkem a zamířila rovnou do koutku s kočárkem, panenkami a plyšáky.

Ve školce se od té doby mnohé změnilo. Máme lepší vybavení pro děti i zaměstnance, nádhernou a podnětnou zahradu, zvětšili jsme kapacitu, stali jsme se Ekoškolou, centrem kolegiální podpory, zúčastnili jsme se mnoha projektů a zažili soustu všedních i nevšedních dnů.

Něco se mění, něco zůstává stejné, třeba Simonka. Představte si, že po deseti letech přišla do třídy zase blondatá holčička Simonka a vybrala si značku s kuřátkem. Svou práci i po deseti letech dělám já i mé kolegyně s nadšením, láskou a věřím, že to děti i rodiče vnímají stejně.

Doufám, že budeme mít příležitost ještě tuto událost oslavit veřejně s vámi všemi a taky s dětmi, které byly u našich začátků.

Jana Bartošová



Budova školky před otevřením na podzim 2010 (nahore) a v lednu 2021

Nová mateřská školka už slouží čeladenským dětem

Od počátku února se mohou čeladenské děti radovat z nové mateřské školky, která vznikla rekonstrukcí bývalého zdravotního střediska. Náročné stavební dílo se mohlo uskutečnit díky dotacím, které starosta obce zajistil od Moravskoslezského kraje (4,5 mil. korun) a Státního zemědělského intervenčního fondu prostřednictvím programu Leader (1,8 mil. korun). Přejeme všem dětem i jejich rodičům, aby se Čeladenská берушка stala místem, které jim bude přinášet příjemné strávené chvíle plné her a pohody.



Starostu obce P. Lukšu provedla nově otevřenou školku její ředitelka N. Tořlová.

Z HISTORICKÉHO TISKU: Novou obecní školku otevíral 1. 2. 2011 starosta Pavol Lukša

Slavnost s Ekoškolou

Už asi víte, že v květnu loňského roku u nás ve školce proběhl audit a my si další tři roky můžeme říkat Ekoškola.

Jedná se o mezinárodní titul, který je podpořen Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a předání certifikátu probíhá ve sváteční atmosféře v Senátu České republiky.

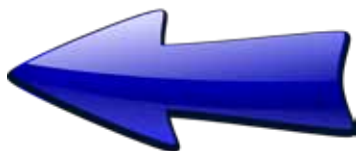
Těšili jsme se na tento slavnostní akt a trpělivě v diářích přepisovali nové termíny tak dlouho, až všem došla trpělivost a pod heslem kdo rychle dává, dvakrát dává, jsme se zúčastnili předávání certifikátu jak jinak v dnešní době než on-line u počítače.

Přesto to byla důstojná akce, během které jsme mohli prezentovat dalším školám, co všechno děláme, a inspirovat se od ostatních. Naše práce v Ekoškole se nezastavila, ale o tom, čím teď žijeme, vám dáme vědět zase příště.

Jana Bartošová



Takto vypadalo slavnostní předání titulu Ekoškola na dálku



Takto vypadá třída Včelky dnes

NAŠICH PRVNÍCH DĚTÍ JSME SE PO 10 LETECH ZEPTALI NA JEJICH VZPOMÍNKY NA ŠKOLKU

Co se ti vybaví, když se řekne školka?

Asi hračky, nějaká panenka; Jakmile se řekne školka tak se mi vybaví horolezecká stěna, solná jeskyně a také písnička dokola; Kamarádi; Beruška; Hračky, had Lojzík; Vybaví se mi molitanové kostky na hraní; žlutá barva.

Co tě ve školce nejvíce bavilo?

Když jsme chodili ven a na hřiště, to mě bavilo; Ve školce mě nejvíce bavilo houpání se na houpačce a lezení na horolezeckou stěnu; Stavění z molitanových kostek; Ty měkké velké kostky; Hráti si s kamarády; Převlékání šatů a nošení korunek; Hraní si se Zuzkou.

Proč by ses chtěl/a vrátit zase do školky?

Kvůli poobědovému spánku; Do školky bych se chtěl vrátit například kvůli více času volna; Sice je školka super, ale radši bych byl ve škole; Nechtěl, protože bych si musel znovu projít základku; Protože se ve školce nemusíme učit; Protože ve škole je hodně stresu a ve školce se nemusí psát testy. Byla tam zábava; Protože tam byly hodné učitelky.

Které jídlo jsi měl/a ve školce nejraději?

„Krocánka“, mám to napsané v té knížce, co jsme dostali, když jsme ze školky odcházeli; Ve školce jsem nejraději měl rýži s omáčkou; Tohle si opravdu nepamatuji; Medové máslo s chlebem. A vypadl mi u toho zub; Špagety; Buchtičky s krémem a nudle s mákem; rajskou.

Odpovídali: Viktor, Martin, Simona, Richard, Lucie, Natálie a Tobiáš

Aby chudoby ubývalo a blaha přibývalo...

Šestnáctého října roku 1898 byl pátek, leč rozhodně nešlo o „nešťastný tento den“, alespoň pro občany Čeladné a Pstruží. Nejprve dejme přednost sousední obci. Co že se slavnostního ve Pstruží onoho říjnového pátku událo? Zápis v jejich kronice hovoří zcela jasně:

K rozvoji obce, jakožto samostatné jednotky, patřila v té době v první řadě škola. Obec Pstruží byla odedávna přifařena a přiškolená k obci Frýdlantu, který tvořil hospodářské, politické a kulturní jádro zdejší oblasti. Protože však byla škola v obci nutná, zahájilo obecní zastupitelstvo v čele se starostou první kroky ve věci výstavby školy. Pro její výstavbu bylo vyčleněno místo na louce vedle kaple a tím byl dán i základ na utvoření centra obce. Se stavbou školy se započalo v roce 1896. Otevření nové školy se událo v pátek 16. října 1898. Škola byla jednotřídní a po čase nestačila množství žáků, takže se muselo učit i v sále místního hostince...

Krčmář, nadučitel, jako zástupce učitelstva; a pak následující členové: Josef Šigut, Josef Pavliska, František Pavliska a František Blažek. Správu zdejších kníže - arcib. hutních závodů obezřele vedl

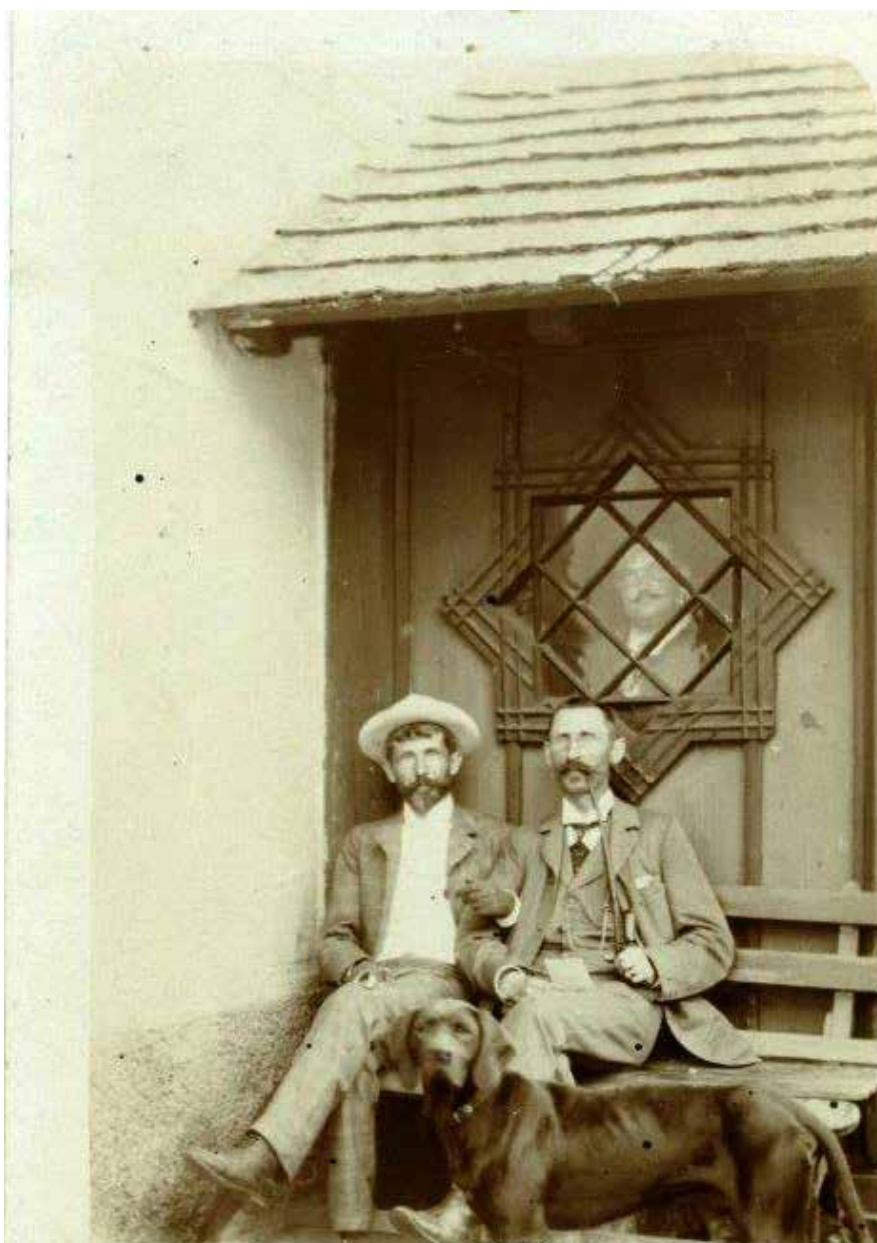
hutní mistr pan Bedřich Kopal.

Správcem lesních statků a panské pily byl neúnavný lesní pan Karel Uhlář, k jehož výpomoci přidělen mu lesní příručí

Výstavba nové školy v Čeladné (tzv. dolní) trvala poněkud déle. Byla započata v září 1891 a veřejnosti odevzdána dne 16. října 1898. Čeladenský kronikář onu památnou událost popsal takto:

Uvědoměli občané poznali, že blahobyť obce a vlasti sláva jen z národních škol pochází, a proto nelekali se hmotných obětí, ani námahy a protivenství... a postavili trojtřídní jubilejní školu, která dnes, 16. dne měsíce října 1898 důstojným panem farářem P. Antonínem Přikrylem posvěcena byla. K slavnosti té dostavilo se mnoho lidu obecného i četných hostů. Aby nešťastní a chudí občané opatření a pomoci docházeli, aby chudoby ubývalo a blaha přibývalo... zvolili sobě občané tentokrátě jistě muže hodné a rozumné, jejichž jména zde dle hodnosti sledovati nechám: František Pečinka, starosta; Josef Pavliska, radní; Josef Šigut, radní; Karel Uhlář, radní; Jan Kraut, radní a další členové výboru.

Aby ale i mládež řádně do školy docházela a školy aby ve stavu dobrém udržována...; aby zájmy a snahy učitelstva podporovány byly, svěřeno místní radě školní. V této zasedali: p. Karel Uhlář, kníže-arcib. lesní, co předseda; František Pečinka, starosta obce, jako místopředseda; důst. pán, P. Antonín Přikryl, farář, jako zástupce sv. náboženství; Josef



Na snímku z roku 1899 učitel Josef Kalus (vlevo) a radní Karel Uhlář, dlouholetý předseda rady školní, před myslivnou v Podolánkách.

pan Edvard Stolička. Na pamětní listině přítomných najdeme znamenitá jména té doby. Mimo již uvedených se podepsali také: Josef M. Kadlčák, nadučitel z Frýdlantu; Cyril Remeš, správce školy v Kunčicích pod Stolovou; Josef Kalus, správce školy v Prostřední Čeladné; Jan Vojnar, učitel z Podolánek; M. Bartoník, správce školy v Trojanovicích; Bedřich Karlsedert, stavitel; František Rozsypal, zvěrolékař z Příbora; Adolf Pospíšil, učitel z Frýdlantu; Jan Richter, učitel v Petřvaldě a další osobnosti, což lze vyčíst z kopie Pamětní listiny, na níž jsou historicky vzácné podpisy (viz níže).



Unikátní záznamy událostí z historie Čeladné se nám dochovaly díky manželce nadlesního Karla Uhláře paní Marii Uhlářové, která sepsala první čeladenskou kroniku (Pamětní kniha obce Čeladná). Kronika začíná právě zápisem ze slavnostního otevření „dolní školy“, jejímž pozdějším ředitelem byl básník Josef Kalus.

mezi jinými zvláště:

Dobrá škola – velké dobrodružství,
onoť leželo z lidí obraz boží činný.

Antonín Prikryl
farář

Karel Uhlář
preds. míst. rady obce

František Kocínka
Starosta obce

Bedřich Karlsedert
stavitel

Josef Ruediger
učitel míst. školy
z nov. obchodu.

Bedřich Kopalský
kuch. mistr

Jan Richter, nadučitel z Petřvald.

Cyril Remeš správce školy
v Kunčicích pod Stolovou

Josef M. Kadlčák, nadučitel, redaktor
Ost. Br. Novin z Frýdlantu

M. Bartoník
správce školy
v Trojanovicích

Jan Vojnar, učitel z Podolánek

František Rozsypal
zvěrolékař z Příbora

Adolf Pospíšil, učitel z Frýdlantu

Bedřich Novák
obchodník z Troskovic

Ed. Stolička
kn. od. předs.

Kamil Krémel
hovorac. z. roč.

Josef Kalus
správce školy v Čeladné Prost.

Adolf Dřevák
správce školy v Hř. Čeladné

Historická pamětní listina s podpisy osobností, které se zúčastnily posvěcení školy

A tak Čeladná dostala na sklonku 19. století další školu. Vydržela dlouho a stojí vlastně dodnes, když slouží jako jedna ze dvou čeladenských mateřských škol. Má kapacitu 56 míst pro děti.

Na konci zápisu o kolaudaci nové čeladenské školy je zapisovatelem uvedeno:

„Na konec statí této nemohu opomenouti zmíniti se též o spanilomyslné paní paní Marii Uhlářové, choti zdejšího kníže-arcbiskupského lesníka a předsedy místní

rady školní, k jejímuž poskytnutí paměti tyto založeny byly a kterémuž účelu i tuto vzácnou knihu darovati ráčila“.

Pro úplnost historie je třeba dodat, že ona krásná „PAMÁTNÁ KNIHA OBCE ČELADNÁ“ (dar paní Marie Uhlářové), která je uložena v archivu obce Čeladná, sloužila až do roku 1959 jako obecní kronika. Proč je v ní další a vlastně první zápis až z roku 1923, to je záhadou. Možná, také proto, aby-
chom si v zápise z roku 1959 přečetli, že obci

zůstali jen dva soukromí zemědělci a celé Podolánky, které se prý „pro velkou rozlehlost k zemědělské kolektivizaci nehodí...“.

Kdo by chtěl vědět, jak to bylo dál, kronika je digitalizovaná, adresu dodáme. Avšak existence této kroniky zůstane navždy zásluhou paní Marie Uhlářové. Její manžel nám také v letech 1907–1909 postavil v Čeladné vilu, známou dnes pod názvem Hotel Zámeček.

Petr Anderle



Fotografie původní „dolní školy“, v jejíchž prostorách je dnes „krtečkova“ mateřská škola. Druhá čeladenská školka Čeladenská beruška je mnohem mladší, byla otevřena v roce 2011, o čemž shodou okolností píšeme ve zpravodaji na str. 28.



Současná podoba bývalé školy, která byla přivítána na svět onoho 16. října 1898.

Josef Kalus: Vzpomínky

Medailony mých rodičů (pokračování)

Matka moje jen kypěla zdravím a dávala si pouštět žilou až do pozdního stáří, což pak se jí stalo osudným: v pětadesáti letech umírala na vysílení jako nějaká devadesátiletá stařena, všechny vnitřnosti majíc zdravé, ale v těle už jen krev řídkou, bez krvinek jako vodu.

DOPIS Z AMERIKY

Matka moje jen kypěla zdravím a dávala si pouštět žilou až do pozdního stáří, což pak se jí stalo osudným: v pětadesáti letech umírala na vysílení jako nějaká devadesátiletá stařena, všechny vnitřnosti majíc zdravé, ale v těle už jen krev řídkou, bez krvinek jako vodu. Poležela si ubohá přes pět měsíců, než dožila. A jak nerada umírala, až tu neměla žádných sladkostí, doufajíc stále, že příštím dnem nastane obrát k lepšímu, že se jí počnou vracet síly a že se uzdraví. Říkávala mi:

„Tak bych se ještě ráda dožila, než vyspěješ a budeš na svém chlebě a se oženíš. Dočkám se toho, synku?“

„To je mé nejvroucnější přání, maminko drahá.“

Když ráno přistupoval otec k jejímu lůžku a ptával se starostlivě: „No, jak je ti, jak?“ nutívala se do žertu, aby ho klesajícího pozvedla a potěšila:

„Ale jdi, Filipe, což jsi už zapomněl? Johana je mi.“

Sestry z Ameriky poslaly list s mnoha dolary, plný úzkosti o zdraví matčino: „Nejdražší maminko, posíláme Vám několik dolarů na přilepšenou v těžké nemoci, která vás uvrhla na lůžko. Každý den prosíme Boha, aby vás ještě na dlouho při životě zachoval, abyste se dožila zlaté svatby, na kterou se tolik již dlouhá léta těšíme: chceme na ni přijít i se svými muži a přivedeme snad i některého syna a dceru. Maminko zlatá, my myslíme na vás pořád a slyšíme tep vašeho láskyplného srdce přes hory a doly

a přes daleké moře až sem.“

Matka po tomto dopisu všechna okřála, jako by se napila čarovného nápoje a zdálo se jí, že se jí vracejí bývalé síly a v tom radostném vytržení poroučela mně a otci: „Proveďte mne po jizbě, abych chodit nezapomněla. Jaká bych to byla nevěsta, kdybych nemohla dojít do kostela a ani k svatební hostině?“ Vzali jsme s otcem bytost nám nejdražší pod sluncem pod podpaží, ale matka na zesláblé nohy, úplně už bez vlády, nemohla se více postavit a klesala k zemi jako podřátý klas a museli jsme ji zase do lůžka uložit. Nepromluvila ani slova, i my jsme zamlkli a z očí matčiny dívaly se na nás veliké, bezmezné hoře.

Žena, životem svatá, zasvěceným jen práci, oddaná a věrná společnice mužova, vzorná matka, schopná každé oběti, štedrá k chudině a soucítící s každou bolestí, umírala nerada a těžce, upínajíc se celým srdcem k životu, takřka rvala se se smrtí o poslední svůj dech, drtilo nám to srdce a rozdíralo duši, když ztrácejíc paměť a vědomí v nejvyšších úzkostech smrtelných volala se žalmistou Janem z jeho zjevení o posledním soudu: „Hory, skály, sesuňte se, padněte na mne a ukryjte mne před tváří a hněvem Hospodina-Boha živého!“

Když spouštěl jsem s bratry svými tělo matčino do hrobu, třásl se mi ruce a zalévaly mne slzy – cítil jsem, že ztrácím největší poklad – srdce mateřské, jež mi nenahradí už žádné srdce jiné, ani láska, štěstí, bohatství, sláva.



Památník Josefa Kaluse

Ještě se však ani neslehnula země na rově matčině a už začala na otce mého, starce dvaasedmdesátiletého, líčit vdova ze sousedství: líbily se jí asi chalupa se zahradou, krávy a pozemky. Sestry měly strach, co otec učiní, ale on se jen usmíval jejím svodům, a když přišli námluvčí, odvětil, že už nebude Pána Boha pokoušet. Nastěhovala se k nám s mužem a dětmi sestra Františka a byla zde jakási náhražka za rozbitou domácnost.

Otec nesnesl, když někdo z domácích podíval se do zrcadla. „Uvidíš tam opici“ říkával a ihned obrátil zrcadlo sklem ke stěně. Když jsem měl nový oblek, kabonil se a nechal si klidně vysázeti pocel na ruku, tváře se jako vladař, který přijímá povinnou daň od svých poddaných. Propouštěl mne se slovy: „Hleď, aby ti oblek vytrval aspoň deset let.“ Jediné slovo odporu bylo by otce popudilo, mlčel jsem raději a pospíchal z jizby ven za svými kamarády. Sestra mi potom sdělovala: „Jaký divný je náš otec, mračí se, ale sotva si vyšel, vyběhl na ulici a díval se za tebou, dokud si nezašel. Když se vrátil, s úsměvem ke mně pronesl: Josef si vyšlapuje jak nějaký oficír.“

(pokračování příště)

Připravila: Zuzana Bajgarová

POMOHLI JSTE POHYBEM:

Farnost Čeladná dostane 70 tisíc

Díky aktivitě mnoha občanů Čeladné i přátel naší obce získá Farnost Čeladná 70 tisíc korun na zabezpečení kostela proti vykradení.

Jak se to přihodilo? Nadace ČEZ vybrala projekt farnost do své dobročinné aplikace EPP – Pomáhej pohybem. Po zveřejnění projektu začaly na účtu projektu rychle přibývat body, tedy vysportovaná energie lidí zaznamenaná aplikací, kterou pak Nadace ČEZ převede na peníze.

Ze získaného grantu farnost pořídí bezpečnostní kameru, nový alarm a vymění stávající přenosové zařízení ochrany interiéru kostela za nové, které bude spočívat v přímém napojení na systém centralizované ochrany provozovaný Policií ČR.



ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (4)

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomenout nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské. Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezřídka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitych lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16. - 20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacet příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu. Paradoxně vše uspišil koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie.

A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před loňskými svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lýtým nepřítelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit? Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, budou zveřejněna v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdána všude tam, kde padne na úrodnou půdu.

Kniha vyšla jak jsme plánovali v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem. Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo

186 745 03 59/0800

(variabilní symbol datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné.

Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

(Seriál o českých lékařích ve zpravodaji nahradil příběhy z historie Beskyd).

Petr Anderle

Ignác Florentin Nádherný: Muž, který byl stoupencem očkování...

Jestliže slyšíme příjmení Nádherný nebo Nádherná, vytane nám na mysli především velmi dobře známá Sidonie Nádherná (1885-1950), jejíž umělecký i občanský život byl mnohokrát popsán a je spjat především se zámekem ve Vrchotových Janovicích. V době posledních soukromých majitelů zámku, Nádherných z Borutína, zejména v 1. polovině 20. století, byl tento objekt uprostřed starého krajinářského parku místem, kde se se svými pozoruhodnými hosty setkávala mecenáška a organizátorka kulturního života baronka Sidonie Nádherná. Během II. světové války bylo v zámku vojenské velitelství a kasárna. V období těsně po válce se v zámku a parku vystřídala sovětská i československá armáda; v r. 1950 byl vyvlastněn a využíván jako sklad textilu, později pro sbírky okresního archivu a postupně pustl. Před zkázou ho na konci 50. let zachránilo Národní muzeum. Nyní je zámek Vrchotovy Janovice – spolu s parkem – jeho součástí již déle než 50 let.

V dnešním vyprávění nám jde ovšem o lékaře Ignáce Florentina Nádherného.

Prvním doloženým předkem rodu Nádherných (nebo Nadherných) je mlynář Jan Nádherný z Tušovic (první zmínka 1654). Jeho syn Martin Nádherný (1672-1746) provozoval statek a mlýn v nedalekém Narysově na Příbramsku.

Známa jsou pouze jména dvou bratrů, Bartoloměje a Františka, které měl Martin se svojí ženou Ludmilou.

Každý z nich založil vlastní rodovou linii a z té založené mladším Františkem (1734-1804) vzešli dva synové.

Starší František (1786-1848) a mladší Ignác Florentin (7. 9. 1789 - 3. 8. 1867).



Ignác Florentin Nádherný



SIDONII NÁDHERNOU, KTEROU JSME ZMÍNILI V ÚVODU, NEMŮŽEME VYNECHAT, ZVLÁŠŤ KDYŽ SE NÁM DOHOVALA JEJÍ NÁDHERNÁ FOTOGRAFIE

V druhé linii staršího bratra Bartoloměje, který provozoval po otci mlýn v Borutíně, je znám Jan Nepomuk (1772-1860), velice podnikavý a úspěšný velkostatkář.

Jeho syn Ludvík Karel šel v otcových šlépějích, povznesl zejména české plátenictví zavedením nových metod pěstování a zpracování lnu. V roce 1865 byl Ludvík Karel Nádherný povýšen do rytířského stavu s predikátem „z Borutína“.

Jeho nejmladší syn Karel Boromeus Jan Ludvík (1849-1895) byl otcem Sidonie Nádherné (na snímku), s jejíž matkou, baronkou Amálií Kleinovou se 30. 5. 1883 oženil ve Vídni.

Z NARYSOVA DO PRAHY

Leč vraťme se k linii Františka Nádherného, který přesídlil z Narysova do Prahy a stal se váženým pražským měšťanem. Za choť pojal Rosinu Schabatovou, s níž měl syny Františka a Ignáce. František vystudoval práva a nakonec pracoval jako c. k. rada spojené dvorské kanceláře (Gothajský almanach uvádí jeho úřední titul jak „Ministerialrat“). Ignác byl mimořádně nadaný a počátkem 19. století studoval lékařskou fakultu Karlo-Ferdinandovy univerzity, kde mohl ovšem získat pouze titul „doktor medicíny“ (Doctor in medicinis). Teprve po další reformě z roku 1872 byl zaveden pro všechny absolventy jednotný titul „doktora veškerého lékařství“ (Medicinae universae doctor), ve zkratce MUDr., který je udělován dodnes.

Pro zajímavost je třeba uvést, že v místě původu Nádherných, tedy v Narysově na Příbramsku, vzniklo v roce 1665 rozsáhlé panství, patřící březnickým jezuitům, kteří je spravovali pod názvem Starosedlecký Hrádek. Když byl v roce 1773 jezuitský řád zrušen, spravoval veškerý majetek řádu c. a k. studijní fond, z jehož výtěžků bylo financováno školství rakouské monarchie. Tedy i studium potomka rodu Nádherných z Narysova.

Ignác Nádherný měl již to štěstí, že studoval v daleko lepších podmínkách, než jeho předchůdci. Někdy kolem roku 1785 hledal zemský promedikus (v pozdějším pojetí vrchní lékař, kterému byla svěřena zemská

zdravotní správa - tato funkce byla v českých zemích zřízena již v 16. století), profesor doktor Tadeáš Bayer (1737-1810) prostory pro otevření moderní nemocnice v Praze. Traduje se, že to byl císař Josef II., který při své návštěvě Prahy poukázal na málo využitou budovu novoměstského ústavu šlechticů u sv. Andělů na tehdejším Dobytčím trhu (dnes Karlovo náměstí).

A tak se stalo, že nová pražská nemocnice (dnes Všeobecná fakultní nemocnice) byla otevřena 1. listopadu 1790. Několik měsíců poté zde zahájily činnost kliniky, později i ambulance a poradny. A budoucí medicíni měli velmi dobrou možnost klinické výuky přímo u lůžek nemocných. Prvním ředitelem nově zřízené pražské Všeobecné nemocnice se stal právě profesor doktor Tadeáš Bayer. Nemocnici (a k ní připojený ústav pro duševně choré) řídil až do roku 1805. Jeho přednášky navštěvoval také Ignác Florentin Nádherný, který byl v roce 1812 jmenován doktorem medicíny.

ZAPÁLENÝ IGNÁC

Ignác je jméno pocházející z latiny a nejčastěji se překládá jako „zapálený“ (pro věc). A Ignác Nádherný pro medicínu rozhodně plál a byl i mimořádně schopný. Hned v roce 1813, tedy rok po promoci, byl pověřen suplováním profesury katedry soudního lékařství a teoretické medicíny. A další rok poté, v roce 1814 byl v této funkci definitivně po-

tvrzen. Bylo mu pouhých dvacet pět let.

Když mu bylo třicet, byl jmenován guberniálním radou, protomedikem a zdravotním referentem pro Čechy. Současně se stal ředitelem lékařsko-chirurgických studií, prezidentem lékařské fakulty a trvalým přisedlícím univerzitního akademického senátu. A také se oženil s Katharinou rozenou Amesbergerovou. Z manželství vzešly dvě dcery Emilie a Marie, dále dva synové Karel a Ludwig.

Třicetiletý lékař se stal nejen váženou osobností, ale odborníkem, na jehož bedra toho bylo naloženo velice mnoho. Zdravotní řád mu dával obrovské pravomoci, ale i těžkou odpovědnost. Byl nejvyšším kontrolním, ale i řídicím orgánem veřejného zdravotnictví v zemi. Zodpovídal za protiepidemická opatření, musel vykonávat dozor nad všemi nemocnicemi, zdravotními ústavy, lékárnami, vězeními, chudobinci a sirotčinci. Zároveň měl právo cenzurovat všechny knihy týkající se medicíny a zdravotnictví. Dlužno přiznat, že tento muž, vynikající nejen pílí, ale také výbornými organizačními schopnostmi, se zhostil svých povinností excelentně.

Díky jemu bylo přijato všeobecné očkování proti neštovicím, různá opatření proti šíření nakažlivých nemocí, v Praze vzniklo anatomické muzeum s pitevnou, přibýly chemické laboratoře, patologický anatomický ústav, další klinické ústavy, dále byly rozšířeny některé lázně a také rozšířena



Historický pohled na původní budovu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze

Třiatřicetiletý lékař se stal nejen váženou osobností, ale i odborníkem, na jehož bedra toho bylo naloženo velice mnoho. Svých povinností se zhostil excelentně.

pražská botanická zahrada. Praha měla některá lékařská pracoviště dříve než Vídeň. Podporoval schopné a nadané české lékaře, kteří v té době tvořili tzv. pražskou školu lékařskou, která měla patřičný zvuk i v jiných evropských státech.

V té době získává na důležitosti soudní lékařství. Prvním, kdo přednášel soudní lékařství na lékařské fakultě, byl profesor Edvard Vincenc Guldener von Lobes (1763-1872). Za něj byla ustavena stolice soudního a policejního lékařství a prováděly se pitvy. Šest let (1814-1820) přednášel soudní lékařství Ignác Nádherný. Za jeho působení byla postavena nová budova soudního lékařství. Mezi jeho přáteli a spolupracovníky byl v té době například vynikající lékař, diagnostik a patolog profesor doktor Vincenc Julius Krombholz (1782-1843). Ten například založil nadaci pro léčení nemajetných studentů.

DOKÁZAL, CO MÁLOKD

V roce 1823 byl profesor doktor Ignác Florentin Nádherný zvolen rektorem Karlo-Ferdinandovy univerzity. Bylo mu 34 let. V roce 1835 ocenil jeho zásluhy o zdravotnictví v monarchii císař Ferdinand I. udělením rytířského kříže Leopoldova řádu. V roce 1838 byli se svým bratrem Františkem povýšeni do rytířského stavu s predikátem rytíř (Ritter von). Císař František Josef I. ho v březnu 1857 jmenoval c. k. ministerským radou a referentem pro lékařsko-chirurgická studia na státním ministerstvu ve Vídni. A když lékařská i občanská veřejnost vzpomínala padesátiletého jubilea (1862) do doby, kdy profesor Nádherný získal doctorský titul, byl mu udělen komturský kříž řádu Františka Josefa. Dnes se nám ta významná zdaní zdají hodně vzdálená, avšak v té době se skutečně nerozdávala na běžícím pásu.

V roce 1827 napsal protomedik království českého doktor Ignác Nádherný jako úplně první český lékař klinickou zprávu o úplavici, kterážto nemoc byla známa již od dob Hippokratových. Vydal i další lékařské odborné knihy, které ještě dlouhou dobu po jeho odchodu z tohoto světa byly využívány jako směrodatné pomůcky.

Doktor Ignác Nádherný byl mimo jiné i čestným členem Spolku lékařů českých, který vznikl v roce 1863, jehož prvním předsedou byl Jan Evangelista Purkyně. Byl také čestným měšťanem pražským. A když 7. září roku 1848 vstoupil v platnost zákon

o zrušení roboty a ostatních feudálních břemen, nastala v lékařských službách tak trochu katastrofa. Majitelé panství do té doby platili totiž lékaře, k jejichž povinností patřilo poskytovat bezplatnou lékařskou péči poddaným na jejich panstvích. Tito

lékaři tak přišli o jediný příjem. Protomedik Ignác Nádherný ihned reagoval. Již konce září 1848 požádal vídeňské ministerstvo vnitra, aby s novou organizací okresních soudů byli jmenováni i okresní lékaři, které by platil stát. Navíc shromáždil vyjádření mnoha lékařů, úředníků, ranlékařů, duchovních i majitelů panství. Nashromáždil logické argumenty k tomu, aby byl zvýšen počet lékařů a zajištěno jejich rovnoměrné rozmístění. Ministerstvo vnitra sice v roce 1850 provedlo reorganizaci zdravotní správy, avšak nedokonalou.

Bohužel, profesor Nádherný byl v roce 1863 penzionován a nápravy se nedočkal. Během své práce si častokrát nemohl odpustit kritické poznámky ke stavu veřejného zdravotnictví, které monarchie, zejména v Čechách a na Moravě, trestuhodně přehlížela. Až v roce 1870 spatřil světlo světa „celoříšský zdravotní zákon“ na jehož přípravách se doktor Nádherný také z části podílel.

400 ZLATÝCH ROČNĚ

Ovšem ani tento zákon neřešil problémy zdravotnictví. Je to sice již jiná kapitola, ale teprve v roce 1888 byl přijat nový zákon, který ukládal obcím nad šest tisíc obyvatel, aby si platily nejméně jednoho obecního lékaře. Plat byl stanoven na 400 zlatých ročně, za což lékaři vyjít nemohli. Proto jim byla dovolena soukromá praxe, když takto logicky docházelo ke střetu zájmů. Spor státu s lékařskými kruhy není konce konců

nic zvláštního ani dnes. I tak odborně zdatný lékař a organizátor rytíř Ignác Florentin Nádherný byl limitován systémem. Taktéž i jeho další následovníci, skvělí čeští lékaři.

Je ovšem jeho značnou zásluhou, že 19. století bylo bohaté na informace o zdravotním stavu obyvatelstva, což bylo velice cenné. Doktor Nádherný trval na kvalitním rozoznávání příčin nemocí a na jejich dokonalé evidenci. V roce 1851 byla hlášení o příčinách smrti zavedena jako povinná. Rozšířilo se i označování chorob (klasifikace nemocí).

V době činnosti profesora Nádherného na ministerstvu ve Vídni došlo ke zvyšování péče o čistotu vody, kanalizace, používání desinfekce, očkování (například proti neštovicím) a přišla i potřebná izolace nemocných. Znamenalo to celkově pokles úmrtnosti a nemocnosti. Do roku 1897 bylo v našich zemích například zcela vymýceno onemocnění neštovicemi a to díky povinnému očkování školních dětí. Zvyšovala se i průměrná délka života žen i mužů.

Ministerstvo vnitra v roce 1855 pod tlakem profesora Nádherného přece jenom něco udělalo – některým všeobecným nemocnicím bylo uděleno právo přijímat pacienty bez rozdílu stavu, náboženského vyznání a diagnózy, když nedobytné výlohy na léčbu měl hradit příslušný zemský fond. V roce 1848 bylo v Čechách pouze 38 nemocnic, na Moravě a ve Slezsku 13. A jejich počty postupně rostly. Koncem století bylo v Čechách 154 a na Moravě a ve Slezsku 85 nemocnic, z nichž asi jedna třetina byla veřejných.

Letos si připomínáme, že uplynulo 154 let od smrti doktora Ignáce Florentina Nádherného. Patří mezi stovky těch, kteří položili velice solidní základy evropskému lékařství a národnímu zdraví.

Petr Anderle



Genealogické počátky rodu Nádherných. Druhou větev (kmen vlevo) založil František Nádherný (1734-1804). Jeho synem byl lékař Ignác Florentin Nádherný.

REAKCE ČTENÁŘE

Reaguji na oznámení vedení obce, zveřejněném v minulém Zpravodaji, že bude usilovat o koupi Hotelu Prosper a jeho přestavbu na bydlení pro seniory a další využití ve prospěch obyvatel obce Čeladná.

Nemůžu a nechci polemizovat o vhodnosti tohoto záměru, protože mi o něm není nic známo.

Jen bych chtěl upozornit, že pořízení a úpravy tohoto objektu představují obrovskou finanční zátěž pro obecní rozpočet na mnoho let. Nevím, jestli obec plánuje nějakou informační kampaň, ale i s přihlédnutím k blížícímu se konci funkčního období stávajícího vedení obce mám za to, že by o tak velkém investičním objemu, i o nutných budoucích nákladech na provoz měli být občané detailně informováni.

Informování proto, aby mohli spolurozhodovat, nejlépe v obecním referendu.

Rád se podvolím většinovému názoru, i když bude odlišný.

Jiří Finger
Čeladná

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Český jazyk

Připravím na jednotné přijímací zkoušky na osmi-, šesti-, čtyřletá gymnázia.

Pracuji s Cermat testy a s příručkami s přehledem učiva, doplněné speciálními testy.

Mgr. Marie Starnovská

E-mail: starnovska.marie@seznam.cz,
mobil: 737037468

Pronájem malého apartmánu

Nabízím dlouhodobý pronájem malého apartmánu v rodinném domku, s vlastním vchodem, cca 30m².

Apartmán je kompletně zařízený, včetně lednice a televize. Nájem: 5000Kč/měsíc, plus inkaso.

Nástup možný ihned. Bližší info. na tel. 732807813.

Koupím stavební pozemek nebo dům

604 690 096



...a bezpečí má jméno

ČESKÁ OCHRANNÁ SPOLEČNOST ČOS

- Zajišťování služeb z oblastí
- Fyzická ostraha majetku
- Ochrana osob
- Převoz hotovosti a cenin
- Elektronická ostraha objektů
- Odhalování nelegální zpravodajské techniky
- Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejni 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ
RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Ordinační hodiny v únoru

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátlová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00



Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrubel
Čeladná

728 886 874

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Z důvodu vládních nařízení stále platí omezený provoz úřadu pro veřejnost:

Pondělí 8:00 - 11:00 15:00 - 17:00

Středa 12:00 - 17:00

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O.	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST

724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).



GRATULUJEME K JUBILEU: ÚNOR

Mária Bártková	70 let
Josef Dřízga	70 let
Zdeněk Matuška	80 let
Jiřina Maralíková	80 let



KRAJ MÁ NOVÝ WEB

Bez zbytečného klikání. Jednoduchý web, na kterém se neztratíte, ohlašuje tisková zpráva Moravskoslezského kraje. Přesvědčit se můžete na www.msk.cz.

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

Zadejte částku



Motto tří králů zní: KAŽDÁ KORUNA

POMÁHÁ. Vhodte ji letos do online kasičky.

100 + -

Pokračovat



Tříkrálová sbírka pokračuje až do 30. dubna!

Jak můžete pomoci dobré věci?

PŘEVOD NA ÚČET

Příspěv můžete převodem na účet 66008822/0800 (VS Charity Frenštát je 77708003

DAR DO ON-LINE KASIČKY

Na webu www.trikralovasbirka.cz

DÁRCOVSKÁ SMS

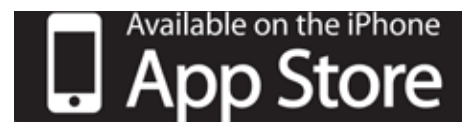
Pošlete jednorázovou nebo trvalou DMS ve tvaru DMS KOLEDA 30 nebo DMS TRV KOLEDA 30 na číslo 87 777.

TRÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Každá koruna
pomáhá



Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:



Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Čais a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Březnové číslo vyjde 5. 3. 2021

Uzávěrka: 26. 2. 2021

Uzávěrka inzerce: 25. 2. 2021

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.